

(Α΄ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ)

Επιβολή του Έκτακτου Ειδικού Τέλους Ηλεκτροδοτούμένων Δομημένων Επιφανειών (Ε.Ε.Τ.Η.Δ.Ε.). Το Ε.Ε.Τ.Η.Δ.Ε., που επιβλήθηκε εκτάκτως προς αντιμετώπιση, ιδιαιτέρως σοβαρού, δημοσιονομικού προβλήματος, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αποτελεί επέμβαση στην περιουσία των φορολογουμένων δυσανάλογη σε σχέση με τον ως άνω επιδιωχθέντα σκοπό, λαμβανομένων υπ' όψη αφενός του περιορισμένου χρονικού πλαισίου εφαρμογής του, αφετέρου του ύψους αυτού σε σχέση με την αξία της βαρυνόμενης ακίνητης περιουσίας και συνιστά, υπό τις δεδομένες συνθήκες, ανεκτό, κατά την έννοια του άρθρου 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ, περιορισμό της περιουσίας. Από την μη απαλλαγή της πρώτης κατοικίας δεν παραβιάζονται οι οικείες συνταγματικές διατάξεις. Η ανάθεση στην ΔΕΗ και τους εναλλακτικούς προμηθευτές ηλεκτρικού ρεύματος της σχετικής με την διαδικασία βεβαιώσεως και εισπράξεως του ανωτέρου τέλους υπηρεσίας δεν αντίκειται προς την αρχή της διακρίσεως των εξουσιών ή άλλη συνταγματική αρχή, διότι ο νόμος θέτει πλήρως το πλαίσιο, μέσα στο οποίο η ΔΕΗ και οι λοιποί εναλλακτικοί προμηθευτές ηλεκτρικού ρεύματος θα ασκούν τις σχετικές αρμοδιότητες. Διαφορετική γνώμη της μειοψηφίας. Απαράδεκτες η συζήτηση της συλλογικής αγωγής των ενώσεων καταναλωτών με σωματειακό χαρακτήρα, ενώπιον της Ολομέλειας, καθώς και η πρόσθετη παρέμβαση της Ολομελείας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων. Παραπέμφθηκε στην Ολομέλεια με την υπ' αριθμ. 293/2014 Αρείου Πάγου. Αναίρει εν μέρει την υπ' αριθ. 1101/2012 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Αριθμός 7/2016

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
ΣΕ ΤΑΚΤΙΚΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές της Α΄ Σύνοψης: Βασιλική Θάνου - Χριστοφίλου, Πρόεδρο του Αρείου Πάγου, Δήμητρα Παπαντωνοπούλου, Ασπασία Καρέλλου, Γεράσιμο Φουρλάνο, Αντιπροέδρους του Αρείου Πάγου, Εμμανουήλ Κλαδογένη, Χρυσούλα Παρασκευά, Πάνο Πετρόπουλο - Εισηγητή, Ευγενία Προγάκη, Αγγελική Αλειφεροπούλου, Γεώργιο Κοντό, Γεώργιο Λέκκα, Μαρία Χυτήρογλου, Αλτάνα Κοκκοβού, Παναγιώτη Κατσιρούμπα, Δημήτριο Γεώργα, Γεώργιο Αναστασάκο, Σοφία Καρυστηναίου, Δήμητρα Κοκοτίνη, Μαρία Νικολακέα, Αγγελική Τζαβάρα, Παρασκευή Καλαϊτζή και Νικόλαο Τσάκο, Αρεοπαγίτες.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 19 Νοεμβρίου 2015, με την παρουσία της Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου Ευτέρπης Κουτζαμάνη και της Γραμματέως Αγγελικής Ανυφαντή για να δικάσει την εξής υπόθεση μεταξύ:

Του αναιρεσείοντος - καθού η κλήση: Ελληνικού Δημοσίου, νόμιμα εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Οικονομικών, που εδρεύει στην ... και εκπροσωπείται νόμιμα, το οποίο εκπροσωπήθηκε από τον Νομικό Σύμβουλο του Κράτους Θεόδωρο Ψυχογιό, που κατέθεσε προτάσεις και τον

Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Δημήτριο Φαρμάκη, που δεν κατέθεσε προτάσεις.

Των αναιρεσιβλήτων (Α) - καλούντων: 1) Δευτεροβάθμιου Καταναλωτικού Σωματίου με την επωνυμία ".....", που εδρεύει στην ... και εκπροσωπείται νόμιμα, 2) Πρωτοβάθμιου Σωματίου Ένωσης Καταναλωτών με την επωνυμία "....." που εδρεύει στα ... Κρήτης και εκπροσωπείται νόμιμα, 3) Πρωτοβάθμιου Σωματίου Ένωσης Καταναλωτών με την επωνυμία "....." που εδρεύει στο ... και εκπροσωπείται νόμιμα, 4) Πρωτοβαθμίου Σωματίου Ένωσης Καταναλωτών με την επωνυμία "....." που εδρεύει στον ... και εκπροσωπείται νόμιμα, και 5) Πρωτοβαθμίου Σωματίου Ένωσης Καταναλωτών με την επωνυμία "....." που εδρεύει στον ... και εκπροσωπείται νόμιμα, τα οποία εκπροσωπήθηκαν από τον πληρεξούσιο δικηγόρο τους Ιωάννη Μυταλούλη, που κατέθεσε προτάσεις.

Των αναιρεσιβλήτων (Β και Γ) - κοινοποιούμενη προς η κλήση: 1) Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία "ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ Α.Ε." (ΔΕΗ Α.Ε.) που εδρεύει στην ... και εκπροσωπείται νόμιμα, 2) Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία "....." και με διακριτικό τίτλο "....." που εδρεύει στην ..., ως καθολικού διαδόχου του αποσχισθέντος κλάδου Διανομής της ΔΕΗ Α.Ε. και εκπροσωπείται νόμιμα, 3) Γ. Κ. του Λ., δικηγόρου, κατοίκου Αθηνών και 4) ... που εδρεύει στην ... και εκπροσωπείται νόμιμα. Η 1η εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Χαράλαμφο Συνοδινό, ο οποίος δεν κατέθεσε προτάσεις, η 2η δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο, ο 3ος παραστάθηκε αυτοπροσώπως με την ιδιότητα του δικηγόρου ατομικά και ως νόμιμος εκπρόσωπος του 4ου και κατέθεσε προτάσεις. Των προσθέτως παρεμβαινόντων υπέρ των αναιρεσιβλήτων (Β) - καλούντων: 1) Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) με την επωνυμία "ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ" που εδρεύει στην ... και εκπροσωπείται νόμιμα, και 2) Ολομέλειας Προέδρων Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος, που εδρεύει στην ... και εκπροσωπείται νόμιμα, οι οποίοι εκπροσωπήθηκαν από τους πληρεξούσιους δικηγόρους τους Ιωάννη Δρόσο και Ευστάθιο Μπακάλη, που κατέθεσαν προτάσεις.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με τις από: α) 27-10-2011 αγωγή των αναιρεσιβλήτων (Β) - καλούντων (με αριθμό κατάθεσης δικογράφου 195279/2155/2011), β) 20-12-2011 προσεπίκληση αναγκαίου ομοδίκου της "ΔΕΗ Α.Ε." (με αριθμό κατάθεσης δικογράφου 231411/2457/2011), γ) 25-1-2012 προτάσεις - πρόσθετη παρέμβαση του Γ. Κ. υπέρ των καλούντων, και δ) 26-12-2012 προτάσεις - πρόσθετη παρέμβαση υπέρ της "ΔΕΗ Α.Ε.", που κατατέθηκαν στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών και συνεκδικάστηκαν.

Εκδόθηκε η 1101/2012 οριστική απόφαση του ίδιου Δικαστηρίου, την αναίρεση της οποίας ζήτησε Α) το Ελληνικό Δημόσιο με την από 12/12/2012 αίτηση και Β) η "ΔΕΗ Α.Ε." και η "....." με την 13-12-2012 αίτησή τους, οι οποίες συνεκδικάστηκαν και εκδόθηκε η 293/2014 απόφαση του Δ' Πολιτικού Τμήματος του Αρείου Πάγου, η οποία απέρριψε την από 13-12-2012 αίτηση της "Δ.Ε.Η. Α.Ε." και παρέπεμψε στην Τακτική Ολομέλεια του Αρείου Πάγου τους τέταρτο και πέμπτο λόγους της από 12-12-2012 αιτήσεως του Ελληνικού Δημοσίου για αναίρεση της 1101/2012 αποφάσεως του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών. Με την από 21/3/2014 κλήση των αναιρεσιβλήτων (Α)- καλούντων, η προκείμενη υπόθεση φέρεται στην Τακτική Ολομέλεια του Δικαστηρίου τούτου. Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως σημειώνεται πιο πάνω. Οι πληρεξούσιοι των διαδίκων, αφού έλαβαν τον λόγο από την Πρόεδρο, ανέπτυξαν προφορικά τους σχετικούς ισχυρισμούς τους, που αναφέρονται στις προτάσεις τους και ζήτησαν: ο πληρεξούσιος του αναιρεσιβλήτος την παραδοχή της αίτησης αναίρεσης, ο πληρεξούσιος των παραστάντων αναιρεσιβλήτων, ο αυτοπροσώπως παραστάς αναιρεσιβλήτος και οι πληρεξούσιοι των προσθέτως παρεμβαινόντων την απόρριψη

της, καθένας δε την καταδίκη του αντιδίκου μέρους στη δικαστική του δαπάνη. Η Εισαγγελέας ακολουθώντας, αφού έλαβε τον λόγο από την Πρόεδρο, πρότεινε να γίνουν δεκτοί ως βάσιμοι οι τέταρτος και πέμπτος λόγοι της ένδικης αίτησης αναίρεσης, από το αριθμό 1 του άρθρου 559 Κ.Πολ.Δ. Κατόπιν αυτών η Πρόεδρος έδωσε εκ νέου το λόγο στους πιο πάνω πληρεξούσιους των διαδίκων, οι οποίοι αναφέρθηκαν σε όσα προηγουμένως είχαν αναπτύξει.

Κατά την 10η Μαρτίου 2016, ημέρα που συγκροτήθηκε το δικαστήριο τούτο προκειμένου να διασκεφθεί την ανωτέρω υπόθεση ήταν απόντες οι Αρεοπαγίτες Παναγιώτης Κατσιρούμπας, Σοφία Καρυστηναίου, Μαρία Νικολακέα, και Παρασκευή Καλαϊτζή, οι οποίοι δήλωσαν κώλυμα αρμοδίας. Παρά ταύτα, παρισταμένων, πλην αυτών, πλέον των δέκα πέντε (15) μελών εκ των συμμετασχόντων στη συζήτηση την υπόθεσης, κατ' άρθρο 23 παρ.2 του ν. 1756/1988, όπως ισχύει με την τροποποίηση με το άρθρο 44 του ν. 3659/2008, το δικαστήριο είχε την εκ του νόμου απαρτία για να διασκεφθεί.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με την από 21 Μαρτίου 2014 κλήση των εναγόντων-αναιρεσιβλήτων φέρονται προς συζήτηση, μετά διαδοχικές αναβολές, ενώπιον της Α' Τακτικής Ολομελείας του Αρείου Πάγου, οι παραπεμφθέντες, με την υπ' αριθ. 293/2014 απόφαση του Δ' Πολιτικού Τμήματος, τέταρτος και πέμπτος λόγοι αναίρεσης της από 12-12-2014 αιτήσεως αναίρεσης του προσθέτως παρεμβάντος Δημοσίου, κατά της υπ' αριθ. 1101/2012 αποφάσεως του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Από το περιεχόμενο του, παραδεκτώς, κατ' άρθρ. 561 παρ. 2 ΚΠολΔ επισκοπούμενου δικογράφου της κρινομένης αγωγής, προκύπτει ότι οι ενάγοντες και νυν αναιρεσίβλητοι, οι οποίοι είναι ενώσεις και σωματεία καταναλωτών εκθέτουν ότι δυνάμει της διατάξεως του άρθρου 53 του ν. 4021/2011 και της εκδοθείσας κατά νομοθετική εξουσιοδότηση υπ' αριθμ. 1211/10-10-2011 αποφάσεως του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών ανατέθηκε στην εναγομένη ΔΕΗ η επιβολή και ο καθορισμός του τέλους ηλεκτροδοτούμενου ακινήτου, η ενσωμάτωση του τέλους στο λογαριασμό εκάστου καταναλωτή και η είσπραξη αυτού, επί ποινή διακοπής της ηλεκτροδοτήσεως σε περίπτωση μη πληρωμής του ως άνω λογαριασμού και τέλος η σύνταξη και αποστολή των καταλόγων με τα ονόματα των καταναλωτών, που δεν προέβησαν σε πληρωμή και του επιβαλλομένου τέλους, στη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων προκειμένου να γίνει η ταμειακή βεβαίωσή του (του ως άνω τέλους). Ότι όλες οι ως άνω επιβληθείσες υποχρεώσεις εις βάρος της εναγομένης είναι παράνομες, καθόσον οι προαναφερθείσες διατάξεις από τις οποίες αυτές απορρέουν αντίκεινται στο Σύνταγμα και στο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Δίκαιο, όπως ειδικότερα αναλύεται στο αγωγικό δικόγραφο. Ότι για τους λόγους αυτούς παράνομη καθίσταται και η μέλλουσα να εκδηλωθεί συμπεριφορά της εναγομένης και με βάση το ανωτέρω ιστορικό ζήτησαν, μεταξύ των άλλων, να υποχρεωθεί αυτή να δέχεται την καταβολή από τους καταναλωτές του αντιτίμου του λογαριασμού που εκδίδει, αφαιρουμένου του ποσού του ως άνω τέλους ηλεκτροδότησης, να απαγορευθεί στην εναγομένη να ενσωματώνει, υπολογίζει και καταλογίζει στους λογαριασμούς καταναλώσεως ρεύματος που αυτή εκδίδει το ως άνω τέλος ηλεκτροδοτήσεως, να απαγορευθεί στην εναγομένη να αποστέλλει στη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων τους ως άνω καταλόγους και όλα τα ως άνω με την απειλή σε βάρος της 100.000 ευρώ για κάθε μία επί μέρους και ανά καταναλωτή αλλά και κατά ημέρα παραβίαση.

Στο Δικαστήριο της ουσίας ασκήθηκαν υπέρ των εναγόντων πρόσθετη παρέμβαση 1) του Γ. Κ., κατοίκου Αθηνών και 2) της ενώσεως προσώπων με την επωνυμία "...", που εδρεύει στην ... και εκπροσωπείται νόμιμα και υπέρ της εναγομένης, κατόπιν προσεπικλήσεως, πρόσθετη παρέμβαση του Δημοσίου.

Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, με την αναιρεσιβαλλομένη απόφασή του, έκρινε ως νόμιμη και κατ' ουσία βάσιμη την ένδικη αγωγή, (εκτός των αιτημάτων που αναφέρονται σε επανασύνδεση διακοπείσων παροχών ηλεκτρικού ρεύματος) και υποχρέωσε την εναγομένη α) να μην διακόπτει την παροχή ρεύματος σε όσους δεν καταβάλουν το ένδικο τέλος, β) να δέχεται την καταβολή από τους καταναλωτές του αντιτίμου του λογαριασμού που εκδίδει, αφαιρουμένου του ποσού του ως άνω τέλους ηλεκτροδότησης και γ) να μην ενσωματώνει, υπολογίζει και καταλογίζει στους λογαριασμούς καταναλώσεως ρεύματος που αυτή εκδίδει το ως άνω τέλος ηλεκτροδοτήσεως, την επιφάνεια του ακινήτου και το επιβαλλόμενο ποσό, δεχόμενο ότι οι, με βάση την προαναφερθείσα διάταξη, επιβληθείσες εις βάρος της εναγομένης ΔΕΗ και υπέρ του νυν αναιρεσείοντος Ελληνικού Δημοσίου υποχρεώσεις είναι παράνομες, καθόσον αντιβαίνουν στο Σύνταγμα (άρθρ. 2 παρ.1, 4 παρ.1 και 5, 17 παρ. 2, 20 παρ.1, 21 παρ.1, 78 παρ. 1 και 4, 26 παρ. 1 και 3) και στο άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ.

Με την άνω υπ' αριθ. 293/2014 απόφαση του Δ' Πολιτικού Τμήματος παραπέμφθηκαν στην Τακτική Ολομέλεια του Αρείου Πάγου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 563 παρ. 2 εδάφ. γ' του ΚΠολΔ, λόγω διαφοράς μιας ψήφου, οι, από το άρθ. 559 αριθ. 1 ΚΠολΔ, τέταρτος και πέμπτος λόγοι της αιτήσεως του, υπέρ της εναγομένης ανώνυμης εταιρείας υπό την επωνυμία "ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ Α.Ε." (ΔΕΗ Α.Ε.), προσθέτως παρεμβάντος Δημοσίου, για αναίρεση της υπ' αριθ. 1101/2012 τελεσιδικού αποφάσεως του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, ως προς το ζήτημα της συμβατότητας με τις διατάξεις του Συντάγματος και του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ, του επιβαλλομένου με το άρθρο 53 του ν. 4021/2011 "Εκτακτού Ειδικού Τέλους Ηλεκτροδοτούμενων Δομημένων Επιφανειών" (εφεξής: Ε.Ε.Τ.Η.Δ.Ε.). Από τις διατάξεις του άρθρου 10 παρ. 1 έως 20 του ν. 2251/1994 "περί προστασίας καταναλωτών", όπως τροποποιήθηκε και ισχύει σήμερα, σαφώς συνάγεται ότι η προστασία των συμφερόντων του καταναλωτικού κοινού ανατέθηκε σε ενώσεις καταναλωτών με σωματειακό χαρακτήρα, με την άσκηση συλλογικής αγωγής. Αντικείμενο της αγωγής αυτής, την οποία οι ενώσεις αυτές μπορούν να ασκήσουν εναντίον των προμηθευτών, είναι η δικαστική βεβαίωση αντικαταναλωτικής συμπεριφοράς και η απαγόρευσή της ή η ρύθμιση καταστάσεως κατά τρόπο που να μην προσβάλλει τα συμφέροντα των καταναλωτών. Εξάλλου, κατά την παράγραφο 19 του άρθρου 10 του ίδιου νόμου, αποκλειστικά αρμόδιο για την εκδίκαση της συλλογικής αγωγής είναι το Πολυμελές Πρωτοδικείο της κατοικίας ή έδρας του εναγομένου κατά τη διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας, ενώ κατά την παράγραφο 20 του ίδιου άρθρου (κατά τις εκεί διακρίσεις), η εκδιδόμενη απόφαση παράγει τα αποτελέσματά της έναντι πάντων, και αν δεν ήταν διάδικοι. Τούτο όμως δεν καθιστά παραδεκτή την συζήτηση ενώπιον της Ολομελείας ως προς τους εκ των εναγόντων - αναιρεσιβλήτων: 1) Το Πρωτοβάθμιο Σωματείο Ένωσης Καταναλωτών με την επωνυμία "....." (.....)" που εδρεύει στον ... και εκπροσωπείται νόμιμα, 2) Το Πρωτοβάθμιο Σωματείο Ένωσης Καταναλωτών με την επωνυμία ".....", που εδρεύει στον ... και εκπροσωπείται νόμιμα, οι οποίοι παραστάθηκαν διά πληρεξουσίου δικηγόρου στην Ολομέλεια, διότι ως προς τους κηρύχθηκε απαράδεκτη η συζήτηση με την υπ' αριθ. 293/2014 απόφαση του Δ' Πολιτικού Τμήματος και πρέπει, ως προς αυτούς, να κηρυχθεί απαράδεκτη η συζήτηση.

Πρέπει, περαιτέρω, να κηρυχθεί απαράδεκτη η συζήτηση ως προς την καθής η κλήση Ανώνυμη Εταιρεία με την επωνυμία "....." και με διακριτικό τίτλο ".....", που εδρεύει στην ..., ως καθολική διάδοχο του αποσχισθέντος κλάδου Διανομής της ΔΕΗ Α.Ε. και εκπροσωπείται νόμιμα, ως προς την οποία καταργήθηκε η δίκη δια παραιτήσεώς της από του δικογράφου της αιτήσεως αναιρέσεώς της ενώπιον του Τμήματος, που δεν παραστάθηκε διά πληρεξουσίου δικηγόρου κατά τη συζήτηση της υποθέσεως ενώπιον της Ολομελείας, αλλά και δεν μετείχε στην ενώπιον του

Τμήματος δίκη επί της ενδίκου αιτήσεως αναιρέσεως του Δημοσίου. Η ανωτέρω καθής η κλήση εκλήθη νομοτύπως και εμπροθέσμως με επιμέλεια των εναγόντων - αναιρεσιβλήτων με επίδοση της άνω κλήσεως και με κλήση να παραστεί στην αρχική δικάσιμο από την οποία κατόπιν διαδοχικών αναβολών ανεβλήθη για τη δικάσιμο που σημειώνεται στην αρχή της παρούσης, όπως αποδεικνύεται από την υπ' αριθ. .../23-6-2014 έκθεση επιδόσεως της δικαστικής επιμελητρίας του Πρωτοδικείου Αθηνών Θ. Τ.Υπέρ των αναιρεσιβλήτων, το πρώτον ενώπιον της Ολομελείας, άσκησαν πρόσθετες παρεμβάσεις, 1) το Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) με την επωνυμία "ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ" που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, και 2) η Ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος, που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα. Ως προς τον πρώτο τούτων "ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΑΘΗΝΩΝ" η πρόσθετη παρέμβαση ασκήθηκε παραδεκώς, λόγω προσωπικού προνομίου, καθ' όσον κατά τη ρητή διάταξη του άρθρου 90 του Κώδικα Δικηγόρων: "Στους Δικηγορικούς Συλλόγους ανήκει:... ζ) Η άσκηση παρεμβάσεων ενώπιον δικαστηρίων ... για κάθε ζήτημα εθνικού, κοινωνικού, πολιτισμικού, οικονομικού ενδιαφέροντος και περιεχομένου που ενδιαφέρει τα μέλη του συλλόγου ή το δικηγορικό σώμα γενικότερα, καθώς και για κάθε ζήτημα εθνικού, κοινωνικού, πολιτισμικού ή οικονομικού ενδιαφέροντος. Για την υλοποίηση και επίτευξη αυτού του σκοπού οι Δικηγορικοί Σύλλογοι μπορούν να υποβάλλουν ... πρόσθετη παρέμβαση, ...ενώπιον κάθε δικαστηρίου ... πολιτικού, ... οποιουδήποτε βαθμού δικαιοδοσίας στην Ελλάδα...", είναι δε πρόδηλο ότι πρόκειται για κρινόμενο ζήτημα κοινωνικού και οικονομικού ενδιαφέροντος. Κατά τη διάταξη του άρθρου 134 του Κώδικα Δικηγόρων περί της Ολομελείας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος: "Έργο της Ολομελείας 1. Έργο της Ολομελείας αποτελεί ο συντονισμός της δραστηριότητας των Δικηγορικών Συλλόγων και η εκπροσώπηση του δικηγορικού σώματος συνολικά. Στο έργο της Ολομελείας εμπíπτουν ιδίως: α) Η μελέτη των προβλημάτων που αφορούν την άσκηση του δικηγορικού λειτουργήματος και η προώθηση λύσεων. β) Η μέριμνα για ζητήματα που αφορούν την οργάνωση και λειτουργία του δικαστικού συστήματος. γ) Η μελέτη και επεξεργασία θεμάτων σχετικών με τη νομοθεσία και τη νομολογία. δ) Η εκπροσώπηση του δικηγορικού σώματος ενώπιον των αρχών, των διεθνών οργανισμών και των οργάνων των ευρωπαϊκών κοινοτήτων. ε) Η δημιουργία και λειτουργία από την Ολομέλεια ή σε συνεργασία με άλλους κρατικούς ή μη φορείς, τράπεζας νομικών πληροφοριών. στ) Η συνεργασία και ο συντονισμός με τους επιστημονικούς Συλλόγους της χώρας, της αλλοδαπής και ιδίως της Ευρωπαϊκής Ένωσης. ζ) Η οργάνωση συνεδρίων των Δικηγορικών Συλλόγων της χώρας. η) Η παρέμβαση σε ζητήματα εθνικού ή ευρύτερου κοινωνικού ενδιαφέροντος. θ) Όσα άλλα της ανατίθενται με τον Κώδικα. 2. Η Ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων είναι νομικός αρωγός ή σύμβουλος της Ελληνικής Πολιτείας". Από την αντιπαραβολή των άνω διατάξεων σαφώς προκύπτει ότι η αμέσως ανωτέρω (υπό η) "παρέμβαση σε ζητήματα εθνικού ή ευρύτερου κοινωνικού ενδιαφέροντος" της παρ. 1 του άρθρου 134, δεν ταυτίζεται εννοιολογικώς με την "άσκηση παρεμβάσεων ενώπιον δικαστηρίων" του άρθρου 90 του Κώδικα Δικηγόρων, αλλ' αφορά απλώς την εξωδικαστική έκφραση γνώμης, υπό την έννοια της εκφράσεως των θέσεων του δικηγορικού σώματος.

Συνεπώς η πρόσθετη παρέμβαση της Ολομελείας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων, είναι απαράδεκτη.

Απαράδεκτη ελλείψει εννόμου συμφέροντος είναι και η πρόσθετη παρέμβαση του Γ. Κ., κατοίκου Αθηνών και της ενώσεως προσώπων με την επωνυμία "...", που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, που ως μόνο τους έννομο συμφέρον προς άσκηση της προσθέτου παρεμβάσεως επικαλούνται την ιδιότητα του δευτέρου ότι αποτελεί πολιτικό κόμμα, εκπροσωπούμενο από τον πρώτο, το οποίον οργάνωσε "δημοβούλιο πολιτών" και οι

"δημοβουλευτές" του με συντριπτική πλειοψηφία των παρόντων απεφάνθησαν "κατά της νομιμότητας" του Ε.Ε.Τ.Η.Δ.Ε. και ψήφισαν ότι αυτό πρέπει να καταργηθεί.

Ο, από το άρθρ. 559 αριθ. 1 του ΚΠολΔ, λόγος αναιρέσεως, για παραβίαση κανόνα ουσιαστικού δικαίου, ιδρύεται όταν κανόνας δικαίου δεν εφαρμοσθεί, ενώ συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις εφαρμογής του ή εάν εφαρμοσθεί, ενώ δεν έπρεπε, καθώς και εάν εφαρμοσθεί εσφαλμένα. Στην προκειμένη περίπτωση, με τους άνω τέταρτο και πέμπτο λόγους αναιρέσεως προβάλλεται η αιτίαση ότι το δικάσαν δικαστήριο, με την αναιρεσιβαλλομένη απόφασή του, υπέπεσε στην από το άρθρο 559 αριθμ. 1 ΚΠολΔ προβλεπόμενη πλημμέλεια, εκ του ότι α) εσφαλμένα έκρινε ότι οι διατάξεις του άρθρου 53 του ν. 4021/2011, περί επιβολής Εκτάκτου Ειδικού Τέλους Ηλεκτροδοτούμενων Δομημένων Επιφανειών (Ε.Ε.Τ.Η.Δ.Ε.) αντιβαίνουν στο Σύνταγμα (άρθρα 2 παρ. 1, 4 παρ. 1 και 5, 17 παρ. 2, 20 παρ. 1, 21 παρ. 1, 78 παρ. 1 και 4, καθώς και άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ (τέταρτος λόγος), όπως επίσης β) αντιβαίνουν και στο άρθρο 26 παρ. 1 και 3 του Συντάγματος (πέμπτος λόγος), ενώ, κατά τους ισχυρισμούς του αναιρεσείοντος Δημοσίου, η ως άνω διάταξη (άρθρ. 53 Ν. 4021/2011) είναι συμβατή με το Σύνταγμα και το άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ.

Με το άρθρο 53 παρ. 1 του ν. 4021/2011 επιβλήθηκε "ειδικό τέλος υπέρ του Δημοσίου στις ηλεκτροδοτούμενες για οικιστική ή εμπορική χρήση δομημένες επιφάνειες των ακινήτων που υπάγονται κατά τη 17η Σεπτεμβρίου κάθε έτους στο τέλος ακίνητης περιουσίας που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 24 του ν. 2130/1993 (Α' 62)", ως προς δε τα προσδιοριστικά στοιχεία του τέλους αυτού ορίσθηκαν στις επόμενες διατάξεις του ιδίου άρθρου τα εξής: "2. Για τον υπολογισμό του τέλους της παραγράφου 1 λαμβάνεται υπόψη το εμβαδό της δομημένης επιφάνειας, το ύψος της τιμής ζώνης και η παλαιότητα του ακινήτου, όπως αυτά αναγράφονται στο λογαριασμό της ΔΕΗ ή τους εναλλακτικούς προμηθευτές ηλεκτρικού ρεύματος με βάση τα οποία λογίστηκε κατά τη 17.9.2011 το τέλος ακίνητης περιουσίας της παρ. 1 του άρθρου 24 του ν. 2130/1993, καθώς και συντελεστής προσαύξησης αντιστρόφως ανάλογος προς την παλαιότητα του ακινήτου και συντελεστής προσδιορισμού του τέλους σε ευρώ ανά τετραγωνικό μέτρο σύμφωνα με τους ακόλουθους πίνακες: (Στον κατωτέρω υπό α πίνακα, συντελεστής νοείται ο Συντελεστής ειδικού τέλους (ευρώ/τ.μ.) και ως παρατιθεμένη "Τιμή ζώνης" νοείται η τιμή ζώνης που αντιστοιχεί στον συντελεστή αυτόν) α) Συντελεστής 0,5 πολύτεκνοι και ανάπηροι της παρ. 6, με ακίνητα που ιδιοχρησιμοποιούν σε περιοχές με τιμή ζώνης από 0 - 3.000 ευρώ, συντελεστής 3 τιμή ζώνης μέχρι 500 ευρώ, συντελεστής 4, τιμή ζώνης 501 - 1.000 ευρώ, συντελεστής 5, τιμή ζώνης 1.001 - 1.500 ευρώ, συντελεστής 6, τιμή ζώνης 1.501 - 2.000 ευρώ, συντελεστής 8, τιμή ζώνης 2.001 - 2.500 ευρώ, συντελεστής 10, τιμή ζώνης 2.501 - 3.000 ευρώ, συντελεστής 12, τιμή ζώνης 3.001 - 4.000 ευρώ, συντελεστής 14, τιμή ζώνης 4.001 - 5.000 ευρώ, συντελεστής 16, τιμή ζώνης άνω των 5.001 ευρώ. β) Παλαιότητα μέχρι και 26 έτη συντελεστής 1, (παλαιότητα) 25 μέχρι και 20 έτη συντελεστής 1,05, (παλαιότητα) 19 μέχρι και 15 συντελεστής 1,10, (παλαιότητα) 14 μέχρι και 10 συντελεστής 1,15, (παλαιότητα) 9 μέχρι και 5 συντελεστής 1,20, (παλαιότητα) 4 έως 0 συντελεστής 1,25, ανεξαρτήτως παλαιότητας προκειμένου για ακίνητα ιδιοκτησίας πολυτέκνων και αναπήρων της παρ. 6, που ιδιοχρησιμοποιούν σε περιοχές με τιμή ζώνης από 0 - 3.000 ευρώ συντελεστής 1. Για τα ακίνητα τα οποία δεν έχουν οικιακή χρήση και με εμβαδόν δομημένης ηλεκτροδοτούμενης επιφάνειας άνω των χιλίων (1.000) τετραγωνικών μέτρων, ο συντελεστής προσδιορισμού του τέλους του πίνακα α υπολογίζεται μειωμένος κατά τριάντα τοις εκατό (30%) για το άνω των χιλίων τετραγωνικών μέτρων τμήμα και κατά εξήντα τοις εκατό (60%) για το άνω των δύο χιλιάδων (2.000) τετραγωνικών μέτρων τμήμα του ακινήτου. (Το τελευταίο εδάφιο προστέθηκε με το άρθρο 2 παρ. 1 της από 16.12.2011 ΠΝΠ (ΦΕΚ Α 262/16.12.2011) και ισχύει από τότε που ίσχυσε ο Ν. 4021/2011). 3. Το ποσό του τέλους προκύπτει από τον πολλαπλασιασμό των τετραγωνικών μέτρων των ηλεκτροδοτούμενων δομημένων επιφανειών για τις οποίες υπολογίστηκε από τη ΔΕΗ ή τους εναλλακτικούς προμηθευτές ηλεκτρικού ρεύματος το τέλος της

παρ. 1 του άρθρου 24 του ν. 2130/1993, επί το συντελεστή του ειδικού τέλους που αντιστοιχεί στην τιμή ζώνης του ακινήτου και επί το συντελεστή προσαύξησης που αντιστοιχεί στην παλαιότητα του ακινήτου, σύμφωνα με τους πίνακες της προηγούμενης παραγράφου. Ειδικά για τα ηλεκτροδοτούμενα ακίνητα για τα οποία δεν έχει καθοριστεί τιμή ζώνης και δεν έχει υπολογιστεί το τέλος του άρθρου 24 του ν. 2130/1993, εφόσον δεν υπάρχει απαλλαγή σύμφωνα με την παράγραφο 5 του παρόντος, το ειδικό τέλος του παρόντος άρθρου υπολογίζεται με πολλαπλασιασμό των τετραγωνικών μέτρων του ακινήτου επί συντελεστή τρία (3). Στην περίπτωση που δεν υπάρχει και το εμβαδόν του ακινήτου, το ειδικό τέλος υπολογίζεται, κατά τα οριζόμενα στο προηγούμενο εδάφιο, με βάση τα τετραγωνικά μέτρα που ελήφθησαν υπόψη για τον υπολογισμό των δημοτικών τελών. 4. Το τέλος βαρύνει για μεν το 2011 τον κατά τη 17.9.2011 κύριο του ακινήτου της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου και σε περίπτωση επικαρπίας τον επικαρπωτή, για δε το 2012 τον κατά την 28.4.2012 κύριο ή επικαρπωτή αντίστοιχα. Σε περίπτωση συνιδιοκτησίας το ποσό του τέλους υπολογίζεται κατά το λόγο της μερίδας κάθε συνιδιοκτήτη. 5. Στο ειδικό τέλος του παρόντος άρθρου δεν υπόκεινται τα ακίνητα που ανήκουν: α) στο Ελληνικό Δημόσιο, στα Ν.Π.Δ.Δ, στους Ο.Τ.Α. και τις δημοτικές επιχειρήσεις, β)... γ) ... Επίσης απαλλάσσονται από το έκτακτο ειδικό τέλος: α) Οι κοινόχρηστοι χώροι πολυκατοικιών και ξενοδοχειακών καταλυμάτων β) Τα ακίνητα που έχουν χαρακτηρισθεί: ως διατηρητέα... ως χώροι ιστορικών και αρχαιολογικών μνημείων και γ) Τα ακίνητα που έχουν αποκλειστικά γεωργική ή κτηνοτροφική ή βιοτεχνική ή βιομηχανική χρήση. 6. Κατ' εξαίρεση των παραγράφων 2 και 3, το ειδικό τέλος του παρόντος άρθρου ισούται με 0,5 ευρώ ανά τετραγωνικό μέτρο, ανεξάρτητα από την τιμή ζώνης και την παλαιότητα του ακινήτου, για ένα ακίνητο που ιδιοκατοικείται και ανήκει κατά κυριότητα ή επικαρπία σε: α) πολύτεκνο... β) σε πρόσωπο που είναι το ίδιο ή πρόσωπο που το βαρύνει φορολογικά, σύμφωνα με το άρθρο 7 του ΚΦΕ, ανάπηρο, ... Ομοίως, κατ' εξαίρεση των παραγράφων 2 και 3 δεν οφείλεται το ειδικό τέλος του παρόντος άρθρου για ένα ακίνητο που ιδιοκατοικείται και ανήκει κατά κυριότητα ή επικαρπία σε μακροχρόνια άνεργο 7. Για την εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου ο δικαιούχος ... υποβάλλει αίτηση στη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων (Γ.Γ.Π.Σ.)..."

Φόρος είναι η χάριν των κρατικών σκοπών και χωρίς ειδική αντιπαροχή επιβαλλομένη στους πολίτες αναγκαστική παροχή. Σε αντίθεση με το φόρο, το ανταποδοτικό τέλος αποτελεί και αυτό αναγκαστική παροχή, καταβαλλομένη όμως έναντι ειδικής αντιπαροχής. Λόγω του δημοσίου χαρακτήρα της ειδικής αντιπαροχής του κράτους, η υποχρέωση καταβολής του ανταποδοτικού τέλους δεν προϋποθέτει κατ' ανάγκη ούτε την πραγματική χρησιμοποίηση της δημοσίας υπηρεσίας στη συγκεκριμένη περίπτωση, ούτε την ακριβή αντιστοιχία μεταξύ τέλους και κόστους παρεχομένης υπηρεσίας. Στη συγκεκριμένη περίπτωση το επίμαχο Ε.Ε.Τ.Η.Δ.Ε., ονομαζόμενο από τον νόμο 4021/2011 "τέλος", δεν συνιστά ανταποδοτικό τέλος, αλλά φόρο κατά την έννοια του άρθρου 78 του Συντάγματος, διότι δεν επιβάλλεται σε ανταπόδοση συγκεκριμένης υπηρεσίας παρεχομένης από το Κράτος προς τους επιβαρυνόμενους με αυτό, τα δε έσοδα από την είσπραξη του περιέρχονται στον κρατικό προϋπολογισμό προς εξυπηρέτηση γενικότερου κρατικού σκοπού, δηλαδή προς κάλυψη του δημοσιονομικού ελλείμματος. Η επιβολή του υπαγορεύθηκε από την επιτακτική ανάγκη να ληφθούν έκτακτα και κατεπείγοντος χαρακτήρα μέτρα, ώστε, παρά την αναθεώρηση των προβλέψεων για το δημοσιονομικό έλλειμμα συνεπεία αναθεώρησης του βαθμού υφέσεως της ελληνικής οικονομίας, να καταστεί παρ' όλα αυτά δυνατόν να επιτευχθούν οι τεθέντες δημοσιονομικοί στόχοι μείωσης του ελλείμματος τόσο για το 2011 όσο και για το 2012. Η επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων, δεν συνιστά παροχή ειδικής ωφελείας προς τους βαρυνόμενους με αυτό, αλλά σκοπό δημοσίου συμφέροντος, ώστε είναι πρόδηλον ότι δεν πρόκειται περί "τέλους" αλλά περί φορολογικής επιβαρύνσεως.

Ανεξαρτήτως του ότι τούτο δηλώνεται ήδη στον τίτλο του άνω άρθρου 53 του ν. 4021/2011, όπου μνημονεύεται ως " Έκτακτο Ειδικό Τέλος Ηλεκτροδοτούμενων Δομημένων Επιφανειών

(Ε.Ε.Τ.Η.Δ.Ε.)", η φορολογική αυτή επιβάρυνση έχει έκτακτο χαρακτήρα, διότι τούτο σαφώς προκύπτει και από τις κατ' ιδίαν ρυθμίσεις του νόμου. Κατά την άνω διάταξη το ειδικό αυτό τέλος επιβάλλεται στις ηλεκτροδοτούμενες για οικιστική ή εμπορική χρήση δομημένες επιφάνειες των ακινήτων που υπάγονται "κατά την 17η Σεπτεμβρίου κάθε έτους" στο τέλος ακίνητης περιουσίας του άρθρου 24 του ν. 2130/1993, στην δε παρ. 4 του ίδιου άρθρου προβλέπεται ότι "το τέλος βαρύνει για μεν το 2011 τον κατά τη 17.9.2011 κύριο του ακινήτου της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου και σε περίπτωση επικαρπίας τον επικαρπωτή, για δε το 2012 τον κατά την 28.4.2012 κύριο ή επικαρπωτή", δηλαδή η επιβάρυνση περιορίζεται μόνον τα έτη 2011 και 2012. Κατά την διάταξη του άρθρου 78 παρ. 1 του Συντάγματος: "Κανένας φόρος δεν επιβάλλεται ούτε εισπράττεται χωρίς τυπικό νόμο που καθορίζει το υποκείμενο της φορολογίας και το εισόδημα, το είδος της περιουσίας, τις δαπάνες και τις συναλλαγές ή τις κατηγορίες τους, στις οποίες αναφέρεται ο φόρος", στην δε παράγραφο 4 του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι: "Το αντικείμενο της φορολογίας, ο φορολογικός συντελεστής, οι απαλλαγές ή εξαιρέσεις από τη φορολογία ... δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο νομοθετικής εξουσιοδότησης ...". Κατά τις άνω διατάξεις, το αντικείμενο και το υποκείμενο του φόρου, ο φορολογικός συντελεστής καθώς και οι απαλλαγές ή εξαιρέσεις από αυτόν πρέπει να θεσπίζονται με τυπικό νόμο και όχι με πράξη της Διοικήσεως που εκδίδεται κατά νομοθετική εξουσιοδότηση. Παγίως γίνεται δεκτό ότι κατά την έννοια των άνω διατάξεων είναι συνταγματικώς επιτρεπτή η επιβολή φόρου όχι αναγκαιώς δι' ενός ενιαίου νόμου, περιέχοντος προσδιορισμό σε αυτόν του υποκειμένου, του αντικειμένου και του συντελεστή του φόρου, αλλά και δια προσδιορισμού του υποκειμένου, του αντικειμένου και του συντελεστή του φόρου κατά παραπομπή σε διατάξεις άλλου τυπικού νόμου, εφ' όσον έτσι προσδιορίζονται εμμέσως μεν, πλην σαφώς, τα απαιτούμενα από την άνω διάταξη του άρθρου 78 παρ. 1 του Συντάγματος προσδιοριστικά στοιχεία του φόρου. Από τον ν. 4021/2011 προβλέπονται εξαιρέσεις και απαλλαγές από το άνω τέλος και μάλιστα από τις διατάξεις του άνω άρθρου 53 παρ. 5 και 6, αναλόγως του προσώπου του ιδιοκτήτη ή της χρήσεως του ηλεκτροδοτούμενου ακινήτου. Στην παράγραφο 7 του άρθρου 53 θεσπίζεται διαδικασία για την ενημέρωση της ΔΕΗ και των εναλλακτικών παρόχων ηλεκτρικού ρεύματος από την Γ.Γ.Π.Σ., κατ' αρχήν, προ της βεβαιώσεως του επιδικίου τέλους, ως προς την συνδρομή των προϋποθέσεων εφαρμογής της παραγράφου 6 για μειώσεις και απαλλαγές.

Η διάταξη του άρθρου 53 παρ. 2 του ν. 4021/2011 καθορίζει δέκα (10) συντελεστές προσδιορισμού του τέλους, σε ευρώ ανά τετραγωνικό μέτρο φορολογουμένης επιφανείας, οι οποίοι κλιμακώνονται από το ποσό των πενήντα λεπτών (0,50) έως το ποσό των δέκα ξήη (16) ευρώ ανά τετραγωνικό μέτρο αναλόγως με το ύψος της ισχύουσας τιμής ζώνης, στην οποία βρίσκεται το βαρυνόμενο ακίνητο (τιμή ζώνης από 0 έως 500 ευρώ: συντελεστής 3, τιμή ζώνης από 501 έως 1000 ευρώ: συντελεστής 4 κ.ο.κ.), περιλαμβάνεται δε σ' αυτούς και ο "ειδικός" συντελεστής των 0,5 ευρώ ανά τετραγωνικό μέτρο, για ακίνητα σε περιοχές με τιμή ζώνης από 0 έως 3.000 ευρώ, τα οποία ιδιοκατοικούνται από πολύτεκνους και αναπήρους. Επίσης καθορίζονται και έξι (6) συντελεστές προσαυξήσεως, αντιστρόφως ανάλογοι προς την παλαιότητα του ακινήτου, οι οποίοι κλιμακώνονται (από 1 έως 1,25), από τους οποίους ο συντελεστής παλαιότητας 1, που αντιστοιχεί, κατ' αρχήν, σε ακίνητα παλαιότερα των 25 ετών, είναι εφαρμοστέος, ανεξαρτήτως παλαιότητας, και σε ακίνητα σε περιοχές με τιμή ζώνης από 0 έως 3.000 ευρώ, τα οποία ιδιοκατοικούν πολύτεκνοι και ανάπηροι. Το οφειλόμενο ποσό του τέλους, κατά την επομένη παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου, προκύπτει από τον πολλαπλασιασμό των τετραγωνικών μέτρων των ηλεκτροδοτούμενων δομημένων επιφανειών επί τον συντελεστή του ειδικού τέλους, που αντιστοιχεί κατά τα ανωτέρω στην τιμή ζώνης του ακινήτου, επί τον συντελεστή προσαυξήσεως που αντιστοιχεί στην παλαιότητα του ακινήτου, τα στοιχεία δε αυτά, ήτοι το εμβαδόν των επιφανειών, το ύψος της τιμής ζώνης και η παλαιότητα του ακινήτου, λαμβάνονται όπως αναγράφονται στο λογαριασμό της ΔΕΗ ή των εναλλακτικών παρόχων του

ηλεκτρικού ρεύματος και με βάση τα οποία υπολογίστηκε κατά την 17.9.2011 το τέλος ακίνητης περιουσίας του άρθρου 24 παρ. 1 του ν. 2130/1993. Ειδικά, για τα ηλεκτροδοτούμενα ακίνητα, για τα οποία δεν έχει καθορισθεί τιμή ζώνης και δεν έχει υπολογισθεί το τέλος ακίνητης περιουσίας, εφ' όσον δεν υπάρχει απαλλαγή σύμφωνα με την παρ. 5, η παράγραφος 3 του άνω άρθρου ορίζει ότι το Ε.Ε.Τ.Η.Δ.Ε. υπολογίζεται με πολλαπλασιασμό των τετραγωνικών μέτρων του ακινήτου επί συντελεστή τρία (3), ενώ στην περίπτωση που δεν υπάρχει και το εμβαδόν του ακινήτου, το ειδικό τέλος υπολογίζεται με βάση τα τετραγωνικά μέτρα που ελήφθησαν υπ' όψη για τον υπολογισμό των δημοτικών τελών. Οι παραπεμπόμενες ως άνω διατάξεις του άρθρου 24 του ν. 2130/1993 για τον υπολογισμό του τέλους ακίνητης περιουσίας και οι διατάξεις για τον υπολογισμό των δημοτικών τελών, στις οποίες γίνεται αναφορά στις παραγράφους 1 έως 3 του άρθρου 53 του ν. 4021/2011, έχουν ως εξής: το άρθρο 24 του ν. 2130/1993 (ΦΕΚ Α 62), με το οποίο επιβλήθηκε από 1ης Ιανουαρίου 1993 τέλος επί "της αξίας της ακίνητης περιουσίας", της αξίας αυτής υπολογιζόμενης μόνον βάσει του ύψους της τιμής ζώνης και του συντελεστή παλαιότητας όπως καθορίζονται και ισχύουν κάθε φορά με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών κατά την διαδικασία του άρθρου 41 του ν. 1249/1982 (ΦΕΚ Α' 43), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 14 του ν. 1473/1984 (ΦΕΚ Α' 127), προέβλεψε ότι για την βεβαίωση και είσπραξη του τέλους αυτού, για τα ακίνητα που έχουν μετρητή παροχής ηλεκτρικής ενέργειας, ο ιδιοκτήτης ή επικαρπωτής ή νομέας υποβάλλει δήλωση για το έτος 1993 στον Δήμο, όπου βρίσκονται τα ακίνητα, ενώ για τα επόμενα έτη δήλωση υποβάλλεται μόνον για τα ακίνητα εκείνα, στα οποία έχει επέλθει μεταβολή στα στοιχεία της αρχικής δήλωσης (παρ. 5). Μετά την υποβολή των ως άνω δηλώσεων οι Δήμοι και οι Κοινότητες, ύστερα από έλεγχο αυτών, καταρτίζουν κατάσταση, στην οποία για κάθε υπόχρεο αναγράφονται τα πλήρη στοιχεία του, ο αριθμός του μετρητή που αντιστοιχεί σε κάθε ακίνητο και η "αξία κάθε ακινήτου" ανά μετρητή της ΔΕΗ υπολογισθείσα, κατά τα προαναφερθέντα, μόνον βάσει της ισχυούσης για το ακίνητο τιμής ζώνης και του οικείου συντελεστή παλαιότητας. Στην κατάσταση αυτή περιλαμβάνονται και τα ακίνητα για τα οποία δεν υποβλήθηκε δήλωση από τους υποχρέους, με βάση τα στοιχεία που τηρούνται σε κάθε Δήμο ή Κοινότητα ή με αυτά που προκύπτουν ύστερα από έλεγχο για τον προσδιορισμό των ακινήτων που δεν δηλώθηκαν. Τα ανωτέρω στοιχεία, με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, μπορεί να μεταβάλλονται για την προσαρμογή τους προς τα μηχανογραφικά δεδομένα της ΔΕΗ. Η κατάσταση αυτή μαζί με την απόφαση του Δημοτικού ή Κοινοτικού συμβουλίου, περί καθορισμού του συντελεστή του τέλους, αποστέλλονται εφάπαξ στη ΔΕΗ μέχρι 30 Νοεμβρίου 1993 και ισχύουν μέχρι να τροποποιηθούν ή καταργηθούν (παρ. 8). Ο ν. 27/1975 (ΦΕΚ Α' 74), που όρισε ότι "τα κατά την κειμένην νομοθεσίαν οφειλόμενα τέλη καθαριότητας και αποκομιδής απορριμμάτων και φωτισμού υπέρ των δήμων και κοινοτήτων καθορίζονται δι' έκαστον εστεγασμένον ή μη χώρον ανά μετρητήν παροχής ηλεκτρικού ρεύματος προς φωτισμόν παρά της ΔΕΗ" (άρθρ. 1 παρ. 1), προέβλεψε ότι "επί ειδικών καταστάσεων περιεχουσών τα αναγκαία στοιχεία των υποχρέων καταναλωτών, αίτινες εκτυπούνται υπό της ΔΕΗ και αποστέλλονται εις τους δήμους και τας κοινότητας το βραδύτερον μέχρι τέλους του μηνός Ιουλίου 1975 καταχωρίζεται υπ' αυτών η κατά τας υπευθύνους δηλώσεις εμβαδομέτρησης των ήδη ηλεκτροδοτούμενων χώρων. Αι καταστάσεις αύται, μετά την κατά τα ανωτέρω συμπλήρωσίν των, επιστρέφονται εις την ΔΕΗ ..." (άρθρ. 2 παρ. 1).

Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι αντικείμενο του άνω "τέλους" είναι οι ηλεκτροδοτούμενες για οικιστική ή εμπορική χρήση δομημένες επιφάνειες των ακινήτων και ειδικότερα το εμβαδόν αυτών, όπως αυτό έχει καταχωρηθεί στην βάση πληροφοριών του Διαχειριστή Δικτύου της ΔΕΗ και αναγράφεται στους λογαριασμούς της ΔΕΗ ή των εναλλακτικών παρόχων ηλεκτρικού ρεύματος, βάσει του οποίου (εμβαδού) υπολογίστηκε στις 17.9.2011 το τέλος επί της ακίνητης περιουσίας του άρθρου 24 του ν. 2130/1993, ή, στην περίπτωση που δεν έχει υπολογισθεί το

τέλος του άρθρου 24 του ν. 2130/1993 και δεν υπάρχει και το εμβαδόν του ακινήτου, τα τετραγωνικά μέτρα που ελήφθησαν υπ' όψη για τον υπολογισμό των δημοτικών τελών.

Συνεπώς, το αντικείμενο του φόρου προσδιορίζεται, όπως απαιτείται από το άρθρο 78 παρ. 1 και 4 του Συντάγματος, από το νόμο, ο προβλεπόμενος από το νόμο προσδιορισμός της εκτάσεως της φορολογητέας ύλης (ήτοι της επιφανείας των επιβαρυνόμενων επιφανειών) γίνεται κατά παραπομπή σε διατάξεις άλλου τυπικού νόμου και ειδικότερα με βάση τα τετραγωνικά μέτρα που αναγράφονται στον λογαριασμό της ΔΕΗ ή των εναλλακτικών παρόχων ηλεκτρικού ρεύματος, τα οποία έχουν καταχωρισθεί στις μηχανογραφικές καταστάσεις της ΔΕΗ και, μετά την απελευθέρωση της αγοράς ηλεκτρικής ενεργείας, των εναλλακτικών παρόχων ηλεκτρικής ενεργείας, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις άνω διατάξεις των παραγράφων 5 και 8 του άρθρου 24 του ν. 2130/1994 (και της παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 25/1975) ύστερα από την υποβολή δηλώσεων εκ μέρους των υποχρέων και την σύνταξη σχετικών καταστάσεων από τους Δήμους και τις Κοινότητες που προωθήθηκαν στην ΔΕΗ και δεν αντίκειται στις ως άνω συνταγματικές διατάξεις. Με τις άνω διατάξεις του άρθρου 53 του ν. 4021/2011 ορίζονται οι συντελεστές προσδιορισμού του τέλους και δεν αντίκειται στο άρθρο 78 παρ. 1 και 4 του Συντάγματος ο καθορισμός των συντελεστών του "τέλους" κατά παραπομπή προς τις τιμές ζώνης, οι οποίες έχουν καθορισθεί και ισχύουν, βάσει κανονιστικών υπουργικών αποφάσεων, για τον προσδιορισμό της αξίας των ακινήτων ως φορολογητέας ύλης και σε άλλες φορολογίες (όπως στις φορολογίες μεταβιβάσεως ακινήτων, κληρονομιών, δωρεών κλπ.). Περαιτέρω, σε αυτές καθορίζεται και το υποκείμενο της φορολογικής επιβαρύνσεως του άρθρου αυτού, που είναι το πρόσωπο στο οποίο ανήκει η κυριότητα ή, επί επικαρπίας, η επικαρπία του ακινήτου της παραγράφου 1 κατά τις άνω κρίσιμες ημερομηνίες της παρ. 4 του εν λόγω άρθρου. Η πρόβλεψη στην παράγραφο 12 ότι, σε περίπτωση μη ιδιοκατοικήσεως, τούτο καταβάλλεται από τον καταναλωτή του ηλεκτρικού ρεύματος ως χρήστη του ακινήτου, δεν καθιστά τον τελευταίο υποκείμενο αυτού, αφού ανάγεται στον τρόπο εισπράξεως του φόρου αυτού, από τον μετακυλίωντα τούτον χρήστη προς τον κατά τις άνω κρίσιμες ημερομηνίες της παρ. 4 του εν λόγω άρθρου βαρυνόμενο κύριο ή επικαρπωτή. Κατά το άρθρο 4 παρ. 1 του Συντάγματος "Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου" κατά δε την παρ. 5 του αυτού άρθρου "Οι Έλληνες συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους". Από τις διατάξεις αυτές σε συνδυασμό με το άρθρο 78 παρ. 1 του Συντάγματος, που καθορίζει τα στοιχεία που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο φορολογικής επιβαρύνσεως (εισόδημα, περιουσία, δαπάνες ή συναλλαγές), συνάγεται ότι ο νομοθέτης είναι, κατ' αρχήν, ελεύθερος να καθορίζει τις διάφορες μορφές των οικονομικών επιβαρύνσεων για την δημιουργία δημοσίων εσόδων προς κάλυψη των δαπανών του Κράτους, που δύνανται να επιβληθούν στους βαρυνόμενους πολίτες με διαφόρους τρόπους, περιορίζεται, όμως, από ορισμένες γενικές αρχές, με τις οποίες επιδιώκεται από τον συνταγματικό νομοθέτη η πραγμάτωση των κανόνων της φορολογικής δικαιοσύνης και του κράτους δικαίου γενικότερα. Οι αρχές αυτές είναι συγκεκριμένα η καθολικότητα της επιβαρύνσεως και η ισότητα αυτής έναντι των βαρυνόμενων, εξειδικευομένη με τον, κατ' αρχήν, βάσει ορισμένης φοροδοτικής ικανότητας, καθορισμό του φορολογικού βάρους, το οποίο, πάντως, επιβάλλεται επί συγκεκριμένης και εξ αντικειμένου οριζόμενης φορολογητέας ύλης, που μπορεί, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 78 παρ. 1 του Συντάγματος, να είναι το εισόδημα, η περιουσία, οι δαπάνες ή οι συναλλαγές. Κατά την έννοια δε των ιδίων ως άνω συνταγματικών διατάξεων, ο φόρος δεν αποκλείεται να βαρύνει ορισμένο μόνον κύκλο προσώπων ή πραγμάτων, εφ' όσον πλήττει ορισμένη φορολογητέα ύλη, η οποία, κατ' αυτό τον τρόπο, επιτρέπει την επιβάρυνση του συγκεκριμένου αυτού κύκλου φορολογουμένων βάσει γενικών και αντικειμενικών κριτηρίων, που τελούν σε συνάφεια με το ρυθμιζόμενο θέμα.

Στο άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών (Ε.Σ.Δ.Α.), που κυρώθηκε μαζί με την Σύμβαση με το άρθρο πρώτο του ν.δ. 53/1974 (ΦΕΚ Α' 256) και έχει αυξημένη έναντι των κοινών νόμων ισχύ (άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος), ορίζεται ότι "Παν φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον δικαιούται σεβασμού της περιουσίας του. Ουδείς δύναται να στερηθή της ιδιοκτησίας αυτού ειμή δια λόγους δημοσίας ωφελείας και υπό τους προβλεπομένους υπό του νόμου και των γενικών αρχών του διεθνούς δικαίου όρους. Αι προαναφερόμεναι διατάξεις δεν θίγουσι το δικαίωμα παντός Κράτους όπως θέση εν ισχύϊ νόμους ους ήθελε κρίνει αναγκαίον προς ρύθμισιν της χρήσεως αγαθών συμφώνως προς το δημόσιον συμφέρον ή προς εξασφάλισιν της καταβολής φόρων ή άλλων εισφορών ή προστίμων". Με τις διατάξεις αυτές, με τις οποίες κατοχυρώνεται ο σεβασμός της περιουσίας του προσώπου, αναγνωρίζεται παράλληλα η εξουσία των Κρατών προς επιβολή φόρων και θέσπιση μέτρων προς εξασφάλιση της καταβολής τους. Τα Κράτη διαθέτουν ευρύτατη εξουσία ως προς τον προσδιορισμό των φόρων και τους τρόπους εισπράξεώς τους κατ' εκτίμηση των πολιτικών, οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων τους. Όμως, εφ' όσον η επιβολή φορολογίας αποτελεί επέμβαση στην περιουσία του προσώπου, πρέπει η σχετική ρύθμιση να αποτελεί μια δίκαιη ισορροπία μεταξύ των απαιτήσεων του δημοσίου συμφέροντος και των επιταγών προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, υπό την έννοια της υπάρξεως αναλογίας μεταξύ χρησιμοποιούμενων μέσων και επιδιωκομένων σκοπών. Ως εκ τούτου, επιβολή φορολογικής υποχρεώσεως που συνιστά υπερβολικό βάρος για τα πρόσωπα που βαρύνονται με αυτήν ή κλονίζει ριζικά την οικονομική τους κατάσταση, αντίκειται στην διάταξη του άρθρου 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου. Στην προκειμένη περίπτωση ο νομοθέτης στο πλαίσιο της προσπάθειας μείωσης του δημοσιονομικού ελλείμματος της χώρας, προέβη, από το έτος 2009 και εντεύθεν, στη θέσπιση σειράς δημοσιονομικών μέτρων τόσο για την περιστολή των δημοσίων δαπανών όσο και για την αύξηση των δημοσίων εσόδων. Στα ληφθέντα προς αύξηση των δημοσίων εσόδων φορολογικά μέτρα περιλαμβάνονται "έκτακτες εισφορές" που επιβλήθηκαν επί του εισοδήματος και των δαπανών των φορολογουμένων. Στα φυσικά πρόσωπα, επιβλήθηκε με το άρθρο 18 του ν. 3758/2009 (ΦΕΚ Α' 68) έκτακτη οικονομική εισφορά επί του συνόλου του καθαρού εισοδήματός τους του οικονομικού έτους 2008, εφ' όσον αυτό ήταν ανώτερο των 60.000 ευρώ, κλιμακούμενη από 1.000 ευρώ έως 25.000 ευρώ αναλόγως του ύψους του εισοδήματος αυτού και με το άρθρο 5 του ν. 3833/2010 (ΦΕΚ Α' 40), επιβλήθηκε εκ νέου στα φυσικά πρόσωπα έκτακτη οικονομική εισφορά ανερχόμενη σε ποσοστό 1% επί του συνόλου του καθαρού εισοδήματός τους του οικονομικού έτους 2010, εφ' όσον αυτό είναι ανώτερο των 100.000 ευρώ. Με το άρθρο 29 του ν. 3986/2011 (ΦΕΚ Α' 152) επιβλήθηκε ειδική εισφορά αλληλεγγύης στο ετήσιο συνολικό καθαρό εισόδημα άνω των δώδεκα χιλιάδων (12.000) ευρώ των φυσικών προσώπων, οικονομικών ετών 2011-2015, υπολογιζόμενη με συντελεστή από 1% έως 5%. Τα εισοδήματα των νομικών προσώπων υπήχθησαν επίσης, αφ' ενός μεν, με το άρθρο 2 του ν. 3808/2009 (ΦΕΚ Α 227), στην έκτακτη εισφορά κοινωνικής ευθύνης για το οικονομικό έτος 2009, εφ' όσον το συνολικό καθαρό εισόδημά τους υπερβαίνει τα 5.000.000 ευρώ, υπολογιζόμενη με κλιμακούμενο συντελεστή από 5% έως 10% ανάλογα με το ύψος του εισοδήματος αυτού, αφ' ετέρου δε, με το άρθρο πέμπτο του ν. 3845/2010 (ΦΕΚ Α' 65) στην έκτακτη εισφορά κοινωνικής ευθύνης στο συνολικό καθαρό εισόδημα του οικονομικού έτους 2010, εφ' όσον αυτό υπερβαίνει τα 100.000 ευρώ, υπολογιζόμενη με κλιμακούμενο συντελεστή από 4% έως 10% ανάλογα με το ύψος του εισοδήματος αυτού. Έκτακτη εισφορά επιβλήθηκε με το άρθρο 3 του ν. 3790/2009 (ΦΕΚ Α' 143) στα ιδιωτικά και επαγγελματικά πλοία αναψυχής και με το άρθρο 30 του προαναφερθέντος ν. 3986/2011 επί των ποσών των ετησίων αντικειμενικών δαπανών που προκύπτουν από την κυριότητα ή κατοχή επιβατικών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσεως άνω των 1.929 κυβικών εκατοστών, σκαφών αναψυχής ιδιωτικής χρήσεως, αεροσκαφών, ελικοπτέρων και ανεμοπτέρων, καθώς και δεξαμενών κολύμβησης, όπως τα ποσά αυτά προκύπτουν από την δήλωση φορολογίας

εισοδήματος του οικονομικού έτους 2011. Ειδικώς επί της ακινήτου περιουσίας, στο πλαίσιο της αντιμετώπισης της οικονομικής κρίσεως, επιβλήθηκε έκτακτη φορολογική επιβάρυνση με το άρθρο 3 του ν. 3808/2009 και αφορούσε μόνον την μεγάλη ακίνητη περιουσία φυσικών προσώπων (αξίας 400.000 ευρώ και άνω), υπολογιζόμενη κατά την εκκαθάριση του Ε.Τ.Α.Κ. του έτους 2009 με προοδευτικό συντελεστή 1% - 9% ανά κλιμάκιο φορολογητέας αξίας.

Έκτακτη φορολογική επιβάρυνση επί της ακινήτου περιουσίας, αποτελεί και το επίδικο "τέλος", αλλά με πολύ ευρύτερη φορολογική βάση, διότι αυτό επιβλήθηκε επί των ηλεκτροδοτούμενων για οικιστική ή εμπορική χρήση δομημένων επιφανειών. Με το επίδικο "τέλος", ως φόρο επί της περιουσίας, ο νομοθέτης απέβλεψε, επιτρεπτός κατά το άρθρο 78 παρ. 1 του Συντάγματος, στην φοροδοτική ικανότητα που απορρέει από αυτή καθεαυτή την συνδεομένη με την κυριότητα ή την επικαρπία "κατοχή" της ανωτέρω ακίνητης περιουσίας ως φορολογητέας ύλης, διαφορετικής από το εισόδημα, δοθέντος ότι, κατά την συνταγματική αυτή διάταξη, αντικείμενο φορολογικής επιβαρύνσεως μπορούν να αποτελέσουν όχι μόνον το εισόδημα, αλλά, αυτοτελώς και η περιουσία, όπως και οι δαπάνες ή οι συναλλαγές. Δεν αποτελεί δε προϋπόθεση ή κριτήριο υπαγωγής στο Ε.Ε.Τ.Η.Δ.Ε. η ύπαρξη προσόδου από το ακίνητο ούτε, άλλωστε, συνιστά παράβαση της συνταγματικής αρχής της ίσης επιβαρύνσεως μόνη η μη συνεκτίμηση, κατά την επιβολή του επιδικίου τέλους, της υπάρξεως ή μη εισοδήματος από το βαρυνόμενο ακίνητο, αναλόγως της φοροδοτικής ικανότητας εκάστου. Αντίθετη ερμηνευτική εκδοχή, ότι δηλαδή μόνον το εισόδημα μπορεί να αποτελέσει βάση φορολογίας και δείκτη προσδιορισμού της φοροδοτικής ικανότητας των πολιτών, δεν ευρίσκει έρεισμα στο άρθρο 78 παρ. 1 του Συντάγματος, συνεπής δε αντίθετη εκδοχή θα οδηγούσε στην απαλλαγή από την φορολογία κάθε απρόσοδης περιουσίας, ακόμη και τεραστίας, εκ μόνου του λόγου ότι είναι απρόσοδη, πράγμα που δεν ανταποκρίνεται στην αρχή της φορολογικής ισότητας. Το άνω "τέλος" δεν αποτελεί νέο πάγιο φόρο επί της ακίνητης περιουσίας, αλλά, όπως προκύπτει από τις άνω διατάξεις και μάλιστα τις επισημανθείσες επί μέρους ρυθμίσεις του άρθρου 53 του ν. 4021/2011, έκτακτο μέτρο για την επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων για το έλλειμμα του 2011 και την επίτευξη των αντιστοίχων στόχων για το 2012.

Συνεπώς και λόγω του εκτάκτου χαρακτήρα της επίδικης φορολογικής επιβαρύνσεως, ο νομοθέτης, ο οποίος, κατά τα προεκτεθέντα, έχει ευρεία διακριτική ευχέρεια κατά τον καθορισμό των διαφόρων μορφών φορολογικών επιβαρύνσεων, δεν ήταν υποχρεωμένος, θεσπίζοντας τον εν λόγω έκτακτο φόρο, να ακολουθήσει τις μορφές και τις αρχές που έχει χρησιμοποιήσει σε άλλες περιπτώσεις φορολογίας της ακίνητης περιουσίας. Η επιβολή του Ε.Ε.Τ.Η.Δ.Ε. που, συνάπτεται με γενικά και αντικειμενικά κριτήρια, και ειδικότερα το εμβαδόν της ηλεκτροδοτούμενης για οικιστική ή εμπορική χρήση δομημένης επιφάνειας, δηλαδή εν δυνάμει λειτουργικής και εκμεταλλεύσιμης ακίνητης περιουσίας, την ισχύουσα για το ακίνητο τιμή ζώνης, στην οποία αντιστοιχεί ορισμένος συντελεστής φόρου οριζόμενος σε ευρώ ανά τετραγωνικό μέτρο και την παλαιότητα του κτίσματος, στην οποία αντιστοιχεί ορισμένος συντελεστής παλαιότητας, δεν υπερβαίνει τα όρια της κατά τα ανωτέρω διακριτικής ευχερείας του νομοθέτη να καθορίζει τον ενδεδειγμένο εκάστοτε τρόπο και χρόνο φορολογήσεως διαφόρων κατηγοριών φορολογουμένων και, κατ' ακολουθία, δεν παραβιάζει τις προαναφερθείσες συνταγματικές διατάξεις και αρχές. Ούτε, ιδία εν όψει του εκτάκτου χαρακτήρα του, μπορεί να θεωρηθεί ότι αυτό, σε συνδυασμό με τις λοιπές φορολογίες που συνδέονται με την κατοχή ακίνητης περιουσίας, καθιστά δημοτικό το όλο σύστημα φορολογίας των ακινήτων, καθ' όσον, ναι μεν προστιθέμενο στις έκτακτες φορολογίες επί του εισοδήματος που επιβλήθηκαν την τελευταία τριετία προ της επιβολής του, το επίδικο "τέλος" συνεπάγεται αυξημένη φορολογική επιβάρυνση των πολιτών και, συνακόλουθα, μείωση του συνολικού διαθέσιμου πλούτου των φορολογουμένων, όμως με βάση, τον συντελεστή και την χρονική διάρκεια που επιβλήθηκε και λαμβανομένων υπ' όψη α) των

εξαιρέσεων της παρ. 5, των μειώσεων και απαλλαγών σε πολυτέκνους, αναπήρους και ανέργους της παρ. 6, β) της κατ' επανάληψη έκτακτης επιβαρύνσεως στο πλαίσιο της ίδιας οικονομικής συγκυρίας του δηλούμενου ετησίου εισοδήματος των φυσικών και νομικών προσώπων γ) του μεγέθους και της αξίας της ακίνητης περιουσίας στην Χώρα και δ) του σκοπού για τον οποίο θεσπίσθηκε, ήτοι προς αντιμετώπιση της, κατά την εκτίμηση του νομοθέτη, άμεσης ανάγκης καλύψεως προσθέτου δημοσιονομικού ελλείμματος σε περιβάλλον οικονομικής υφέσεως, η επιβολή του Ε.Ε.Τ.Η.Δ.Ε., παρ' ότι συνιστά διπλή εντός του ίδιου έτους και πολλαπλή επί του αυτού αντικειμένου φορολόγηση, δεν αντίκειται στις προστατευτικές της περιουσίας διατάξεις του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ και του άρθρου 17 του Συντάγματος (και συνεπώς δεν έρχεται σε αντίθεση προς τη διάταξη του άρθρου 17 παρ. 2 του Συντάγματος κατά την οποία "κανένας δεν στερείται την ιδιοκτησία του, παρά μόνο για δημόσια ωφέλεια..."), αλλά ούτε και στην αρχή της αναλογικότητας που προβλέπεται στο άρθρο 25 παρ. 1 εδαφ. δ' του Συντάγματος. Επειδή δε το Ε.Ε.Τ.Η.Δ.Ε. δεν αποτελεί νέο πάγιο φόρο επί της ακίνητης περιουσίας, αλλά έκτακτο μέτρο για την επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων για το έλλειμμα του 2011 και την επίτευξη των αντιστοίχων στόχων για το 2012, ως εκ του εκτάκτου χαρακτήρος του, ο νομοθέτης δεν ήταν υποχρεωμένος, θεσπίζοντας τον έκτακτο αυτό φόρο να ακολουθήσει τις μορφές και τις αρχές που έχει χρησιμοποιήσει σε άλλες περιπτώσεις φορολογίας ακίνητης περιουσίας. Το Ε.Ε.Τ.Η.Δ.Ε., που επιβλήθηκε εκτάκτως προς αντιμετώπιση, κατά την εκτίμηση του νομοθέτη, ιδιαιτέρως σοβαρού, δημοσιονομικού προβλήματος, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αποτελεί επέμβαση στην περιουσία των φορολογουμένων δυσανάλογη σε σχέση με τον κατά τα ανωτέρω επιδιωχθέντα σκοπό, λαμβανομένων υπ' όψη αφ' ενός μεν του περιορισμένου χρονικού πλαισίου εφαρμογής του (2011-2012), αφ' ετέρου δε του ύψους αυτού σε σχέση με την αξία της βαρυνόμενης ακίνητης περιουσίας (έως 8%), όπως προκύπτει από τους πίνακες της παραγράφου 2 του άρθρου 53 του ν. 4021/2011 και συνιστά, υπό τις δεδομένες συνθήκες, ανεκτό, κατά την έννοια του άρθρου 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ, περιορισμό της περιουσίας.

Συνεπώς προς τα ανωτέρω, οι διατάξεις του άρθρου 53 του ν. 4021/2011 που επιβάλλουν το Ε.Ε.Τ.Η.Δ.Ε., δεν αντίκεινται στα άρθρα 4 παρ. 1 και 5 και 78 παρ. 1 και 4 του Συντάγματος, διότι με τις άνω προβλέψεις περί εξαιρέσεως από αυτόν και περί κλιμακωτής επιβολής του, συνεκτιμήθηκε η φοροδοτική ικανότητα, για τη διατήρηση ανεκτού βιοτικού επιπέδου για πολλές κατηγορίες πολιτών, χωρίς προς τούτο να απαιτείται η απαλλαγή και της πρώτης κατοικίας. Από δε την μη απαλλαγή της πρώτης κατοικίας, καθ' αυτήν, δεν παραβιάζονται τα όρια της αξιοπρεπούς διαβιώσεως του ανθρώπου και η προστασία της οικογενείας και συνεπώς δεν παραβιάζονται από την επιβολή του Ε.Ε.Τ.Η.Δ.Ε. οι διατάξεις των άρθρων 2 παρ. 1 του Συντάγματος, (κατά την οποία ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου αποτελούν την πρωταρχική υποχρέωση της Πολιτείας) και 21 παρ. 1 του Συντάγματος, (κατά την οποία η οικογένεια τελεί υπό την προστασία του Κράτους).

Επομένως, η επιβολή του Ε.Ε.Τ.Η.Δ.Ε. δεν αντίκειται στις ανωτέρω συνταγματικές διατάξεις, τις διατάξεις του άρθρου 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ, αλλά ούτε και στο άρθρο 17 του Συντάγματος, που προστατεύει την ιδιοκτησία και την κατοχυρωμένη από το άρθρο 25 παρ. 1 εδ. δ' του Συντάγματος αρχή της αναλογικότητας και συνεπώς δεν έρχεται σε αντίθεση προς τη διάταξη του άρθρου 17 παρ. 2 του Συντάγματος κατά την οποία "κανένας δεν στερείται την ιδιοκτησία του, παρά μόνο για δημόσια ωφέλεια...", ούτε βεβαίως και προς τη διάταξη του άρθρου 20 παρ. 1 του Συντάγματος, κατά την οποία "καθένας έχει δικαίωμα στην παροχή έννομης προστασίας από τα δικαστήρια και μπορεί να αναπτύξει σ' αυτά τις απόψεις του για τα δικαιώματα ή συμφέροντά του, όπως νόμος ορίζει".

Στο άρθρο 53 παρ. 8 και 9 του ν. 4021/2011 ορίζονται τα εξής: "8. Η βεβαίωση του ειδικού τέλους συντελείται με την εγγραφή στις 17.9.2011 του ηλεκτροδοτούμενου ακινήτου στις μηχανογραφικές καταστάσεις της ΔΕΗ και των λοιπών εναλλακτικών παρόχων ηλεκτρικού ρεύματος και ο κατάλογος αυτός αποτελεί τον τίτλο βεβαίωσης για το Ελληνικό Δημόσιο και τον αντίστοιχο χρηματικό κατάλογο των αρμόδιων Δ.Ο.Υ. Αρμόδιος προϊστάμενος Δ.Ο.Υ. είναι ο προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. φορολογίας εισοδήματος του κυρίου ή επικαρπωτή του ακινήτου κατά την ημερομηνία αρχικής έκδοσης του λογαριασμού της ΔΕΗ και των εναλλακτικών παρόχων ηλεκτρικού ρεύματος κατ' έτος. Η βεβαίωση του τέλους από την αρμόδια Δ.Ο.Υ., αν δεν καταβληθεί το τέλος μέσω του λογαριασμού κατανάλωσης του ηλεκτρικού ρεύματος, διενεργείται μέσα σε προθεσμία τεσσάρων (4) μηνών από τη γνωστοποίηση που προβλέπεται στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 11, όπως ειδικότερα ορίζεται με την υπουργική απόφαση που εκδίδεται κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 13 του παρόντος άρθρου. 9. Το ειδικό τέλος του παρόντος άρθρου συνεισπράττεται από τη ΔΕΗ και τους εναλλακτικούς προμηθευτές ηλεκτρικού ρεύματος για το έτος 2011 σε δύο (2) ισόποσες δόσεις που εκδίδονται από αυτούς από τον Οκτώβριο του τρέχοντος έτους μέχρι τον Ιανουάριο του 2012". Κατά την έννοια της άνω παραγράφου 8 σε συνδυασμό με τα οριζόμενα στις παραγράφους 2 και 3 του ίδιου άρθρου, σχετικά με τον υπολογισμό του τέλους και με τις άνω διατάξεις των νόμων 2130/1993 και 27/1975 σχετικά με τον υπολογισμό του τέλους ακίνητης περιουσίας και δημοτικών τελών, η ΔΕΗ και οι εναλλακτικοί προμηθευτές ηλεκτρικού ρεύματος καταρτίζουν κατάλογο υποχρέων ανά μετρητή παροχής ηλεκτρικού ρεύματος με το οφειλόμενο σε κάθε περίπτωση ποσό, το οποίο προκύπτει, όπως εξετέθη, από τον πολλαπλασιασμό των τετραγωνικών μέτρων των ηλεκτροδοτούμενων δομημένων επιφανειών, επί τη βάσει των οποίων υπολογίσθηκε στις 17.9.2011 από την ΔΕΗ ή τους εναλλακτικούς προμηθευτές ηλεκτρικού ρεύματος το τέλος του άρθρου 24 παρ. 1 του ν. 2130/1993 (ή εν πάση περιπτώσει τα δημοτικά τέλη), επί τον συντελεστή του ειδικού τέλους που αντιστοιχεί στην τιμή ζώνης του ακινήτου και επί τον συντελεστή προσαυξήσεως που αντιστοιχεί στην παλαιότητα του ακινήτου, σύμφωνα με τους πίνακες της παραγράφου 2 του άρθρου 53 του ν. 4021/2011. Κατά την σύνταξη του καταλόγου, τα στοιχεία που αφορούν την ηλεκτροδοτούμενη δομημένη επιφάνεια, δηλαδή, το εμβαδόν της εν λόγω επιφανείας, το ύψος της τιμής ζώνης και η παλαιότητα του ακινήτου, λαμβάνονται, όπως αυτά, δηλώθηκαν από τους κυρίους, επικαρπωτές ή νομείς των ακινήτων και περιλήφθηκαν στους καταρτισθέντες κατά το άρθρο 24 παρ. 8 του ν. 2130/1993 καταλόγους των δήμων και κοινοτήτων και έχουν καταχωρισθεί στην βάση πληροφοριών της ΔΕΗ καθώς και των εναλλακτικών παρόχων ηλεκτρικού ρεύματος (άρθρα 2 και 3 του ν. 25/1975 για τους καταλόγους για τον υπολογισμό των δημοτικών τελών). Με την εγγραφή στον ανωτέρω κατάλογο συντελείται η βεβαίωση του τέλους στο όνομα και για λογαριασμό του Δημοσίου, χωρίς να απαιτείται η σύνταξη χρηματικού καταλόγου και από τον αρμόδιο σε κάθε περίπτωση Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. φορολογίας εισοδήματος του κυρίου ή επικαρπωτή του ακινήτου (ιδία ρύθμιση περιέχεται και στο άρθρο 1 παρ. 9 του ν. 25/1975 για τα δημοτικά τέλη, στο άρθρο 10 παρ. 6 του ν. 1080/1980 (ΦΕΚ Α 246) για τον φόρο επί των ηλεκτροδοτούμενων χώρων και στο άρθρο 24 παρ. 8 του ν. 2130/1993 για το τέλος ακίνητης περιουσίας). Με την διαδικασία αυτή το Δημόσιο δεν αποξενώνεται από την εξουσία βεβαίωσης και εισπράξεως του ειδικού τέλους, δοθέντος ότι, σύμφωνα με την παράγραφο 7 του άρθρου 53, η αρμοδιότητα προς έλεγχο της συνδρομής των προϋποθέσεων εφαρμογής μειωμένου συντελεστού ή απαλλαγής από το τέλος ανήκει μόνο στις κρατικές αρχές, που ενημερώνουν σχετικώς την ΔΕΗ και τους εναλλακτικούς προμηθευτές, κατ' αρχήν, προ της βεβαίωσης του τέλους, εάν δε δεν καταβληθεί το τέλος μέσω του λογαριασμού κατανάλωσης του ηλεκτρικού ρεύματος, ο αρμόδιος Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. προβαίνει σε βεβαίωση του τέλους (άρθρ. 53, παρ. 8, εδάφιο τρίτο) και μεριμνά περαιτέρω για την είσπραξη αυτού σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα για την Είσπραξη Δημοσίων Εσόδων (Κ.Ε.Δ.Ε.) (άρθρ. 53, παρ. 8, εδάφιο δεύτερο). Με τα δεδομένα αυτά το σύστημα βεβαίωσης του εκτάκτου ειδικού τέλους ηλεκτροδοτούμενων

δομημένων επιφανειών, όπως διαμορφώνεται στο νόμο, δεν αντίκειται στην αρχή της διακρίσεως των εξουσιών. Η άνω, κατά τις προβλέψεις του άρθρου 53 του ν. 4021/2011 ανάθεση στην ΔΕΗ και τους εναλλακτικούς προμηθευτές ηλεκτρικού ρεύματος της σχετικής με την διαδικασία βεβαιώσεως και εισπράξεως του ανωτέρω τέλους υπηρεσίας, όπως οργανώνεται, δεν αντίκειται προς την αρχή της διακρίσεως των εξουσιών ή άλλη συνταγματική αρχή, διότι ο νόμος θέτει πλήρως το πλαίσιο, μέσα στο οποίο η ΔΕΗ και οι λοιποί εναλλακτικοί προμηθευτές ηλεκτρικού ρεύματος θα ασκούν τις σχετικές αρμοδιότητες. Εξ άλλου, οι ανατιθέμενες στους ως άνω ιδιώτες προμηθευτές ηλεκτρικού ρεύματος αρμοδιότητες αφορούν στη διαδικασία βεβαιώσεως και εισπράξεως του φόρου αυτού, όχι δε και στον κανονιστικό προσδιορισμό της φορολογητέας ύλης, των υποκειμένων του φόρου ή την θέσπιση συντελεστών, η περί των οποίων ρύθμιση γίνεται από τον ν. 4021/2011. Περαιτέρω, εκ του νόμου προβλέπεται, ότι στις περιπτώσεις απαλλαγής από το τέλος τα σχετικά ζητήματα ρυθμίζονται δια πράξεων και ενεργειών κρατικών υπηρεσιών και οργάνων (άρθρο 53 παρ. 7), ενώ και επί μη καταβολής του τέλους δια των παρόχων ηλεκτρικής ενεργείας, χωρεί βεβαίωση του τέλους από την αρμοδία Δ.Ο.Υ. (άρθρο 53 παρ. 8).

Η ανάθεση της εισπράξεως φόρων και τελών, δημοσίων και δημοτικών, σε μη κρατικά όργανα, όπως είναι οι Τράπεζες, τα Ελληνικά Ταχυδρομεία ή οργανισμοί κοινής ωφελείας έναντι ανταλλάγματος, δεν αντίκειται στην αρχή διακρίσεως των εξουσιών, εφ' όσον τα όργανα αυτά περιορίζονται στο έργο της απλής εισπράξεως των βεβαιωμένων φόρων και τελών και δεν εξοπλίζονται περαιτέρω με μέσα αναγκαστικής εκτελέσεως (άρθρο 2 του ν.δ. 356/1974 περί Κώδικος Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων, ΦΕΚ Α' 90, και άρθρο 11 παρ. 2 του ν. 2362/1995 περί Δημοσίου Λογιστικού, ΦΕΚ Α' 247, άρθρο 68 του από 24.9-20.10.1958 διατάγματος περί των προσόδων των δήμων και κοινοτήτων, ΦΕΚ Α' 171, για την ενοικίαση φόρων, τελών και δικαιωμάτων από τους Ο.Τ.Α). Ως εκ τούτου δεν αντίκειται στην ανωτέρω συνταγματική αρχή η ανάθεση στην ΔΕΗ και τους λοιπούς εναλλακτικούς προμηθευτές ηλεκτρικού ρεύματος, του έργου της εισπράξεως του επιδικίου τέλους. Το Πρωτοδικείο, που δια της αναιρεσιβαλλομένης δέχτηκε ότι το επιβαλλόμενο με το άρθρο 53 του ν. 4021/2011 "Έκτακτο Ειδικό Τέλος Ηλεκτροδοτούμενων Δομημένων Επιφανειών" (Ε.Ε.Τ.Η.Δ.Ε.) αντίκειται στις ανωτέρω συνταγματικές διατάξεις και στο άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου του Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ και στη συνέχεια δέχτηκε κατά τούτο την ένδικη αγωγή, κατά την κρατήσασα στο Δικαστήριο γνώμη, εσφαλμένως ερμήνευσε και εφάρμοσε τις ανωτέρω ουσιαστικού δικαίου διατάξεις, υπέπεσε στην πλημμέλεια του άρθρου 559 αριθ. 1 του ΚΠολΔ και συνεπώς, οι τέταρτος και πέμπτος λόγοι αναίρεσεως της αιτήσεως του Δημοσίου που παραπέμφθηκαν ενώπιον της Τακτικής Ολομελείας, με τους οποίους αποδίδεται στην αναιρεσιβαλλομένη η πλημμέλεια της ευθείας παραβάσεως του νόμου, κατά την κρατήσασα γνώμη, είναι βάσιμοι και πρέπει να γίνουν δεκτοί, απορριπτομένης κατ' ουσίαν της υπέρ των αναιρεσιβλήτων πρόσθετης παρεμβάσεως του Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) με την επωνυμία "ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ" που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα. Δύο εκ των μελών του δικαστηρίου ήτοι η Πρόεδρος του Αρείου Πάγου Βασιλική Θάνου-Χριστοφίλου και η Αρεοπαγίτης Μαρία Χυτήρογλου έκριναν ότι ο άνω λόγος αναίρεσης περί αντίθεσης του άρθρου 53 του ν. 4021/2011 στο Σύνταγμα και του άρθρ. 1 του πρώτου πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ είναι βάσιμος και θα έπρεπε να γίνει δεκτός για τους εξής λόγους :α) Όπως αναφέρεται στην αρχή της πρώτης παραγράφου του άρθρου 53 του ν. 4021/2011 και όπως αναλύεται στην αιτιολογική έκθεση που συνοδεύει το σχέδιο διατάξεως του άρθρου 53, το οποίο είχε κατατεθεί ως "προσθήκη-τροπολογία", η επιβολή του τέλους αυτού υπαγορεύθηκε από την επιτακτική ανάγκη να ληφθούν μέτρα έκτακτα και κατεπείγοντος χαρακτήρα, ώστε, πάρα την αναθεώρηση των προβλέψεων για το δημοσιονομικό έλλειμμα συνεπεία αναθεωρήσεως του βαθμού ύφεσης της ελληνικής οικονομίας, να καταστεί παρ' όλα αυτά δυνατόν να επιτευχθούν οι τεθέντες δημοσιονομικοί στόχοι μειώσεως του ελλείμματος τόσο για το 2011 όσο και για το 2012.

Ως εκ τούτου, εφ' όσον δηλαδή το επίδικο τέλος δεν επιβάλλεται σε ανταπόδοση συγκεκριμένης υπηρεσίας παρεχομένης από το Κράτος προς τους επιβαρυνομένους με αυτό, τα δε έσοδα από την είσπραξή του περιέρχονται στον κρατικό προϋπολογισμό προς κάλυψη του δημοσιονομικού ελλείμματος, ήτοι προς εξυπηρέτηση γενικότερου κρατικού σκοπού, δεν συνιστά ανταποδοτικό τέλος, αλλά φόρο κατά την έννοια του άρθρου 78 του Συντάγματος. Άλλωστε, η επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων, από την οποία, σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση, εξαρτάται απολύτως η πραγματική αξία της βαρυνομένης με το επίδικο τέλος ακίνητης περιουσίας, συνιστά μεν σκοπό δημοσίου συμφέροντος, όχι, όμως παροχή ειδικής ωφελείας προς τους βαρυνομένους με αυτό, ώστε να αναιρείται ο χαρακτήρας του εν λόγω "τέλους" ως φορολογικής επιβαρύνσεως.

β) Στην μεν παράγραφο 1 του άρθρου 78 του Συντάγματος ορίζεται ότι "Κανένας φόρος δεν επιβάλλεται ούτε εισπράττεται χωρίς τυπικό νόμο που καθορίζει το υποκείμενο της φορολογίας και το εισόδημα, το είδος της περιουσίας, τις δαπάνες και τις συναλλαγές ή τις κατηγορίες τους, στις οποίες αναφέρεται ο φόρος", στην δε παράγραφο 4 του ίδιου άρθρου ότι "Το αντικείμενο της φορολογίας, ο φορολογικός συντελεστής, οι απαλλαγές ή εξαιρέσεις από τη φορολογία ... δεν μπορούν να αποτελέσουν, αντικείμενο νομοθετικής εξουσιοδότησης ...". Σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις, το αντικείμενο και το υποκείμενο του φόρου, ο φορολογικός συντελεστής καθώς και οι απαλλαγές ή εξαιρέσεις από αυτόν πρέπει να θεσπίζονται με τυπικό νόμο και όχι με πράξη της Διοικήσεως που εκδίδεται κατά νομοθετική εξουσιοδότηση. Δεν αποκλείεται, όμως, κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων, η επιβολή φόρου δια του προσδιορισμού του υποκειμένου, του αντικειμένου και του συντελεστή του φόρου κατά παραπομπή σε διατάξεις άλλου τυπικού νόμου, εφ' όσον έτσι προσδιορίζονται εμμέσως μεν, πλην σαφώς, τα απαιτούμενα από την διάταξη του άρθρου 78 παρ.1 του Συντάγματος απαιτούμενα προσδιοριστικά στοιχεία του φόρου.γ) Το άρθρο 4 του Συντάγματος ορίζει στην μεν παράγραφο 1 ότι "Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου" και στην παράγραφο 5 ότι "Οι Έλληνες συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους". Από τις διατάξεις αυτές σε συνδυασμό με το άρθρο 78 παρ. 1 του Συντάγματος, που καθορίζει τα στοιχεία που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο φορολογικής επιβαρύνσεως (εισόδημα, περιουσία, δαπάνες ή συναλλαγές), συνάγεται ότι ο νομοθέτης είναι, κατ' αρχήν, ελεύθερος να καθορίζει τις διάφορες μορφές των οικονομικών επιβαρύνσεων για την δημιουργία δημοσίων εσόδων προς κάλυψη των δαπανών του Κράτους, που δύνανται να επιβληθούν στους βαρυνομένους πολίτες με διαφόρους τρόπους, περιορίζεται, όμως, από ορισμένες γενικές αρχές, με τις οποίες επιδιώκεται από τον συνταγματικό νομοθέτη η πραγμάτωση των κανόνων της φορολογικής δικαιοσύνης και του κράτους δικαίου γενικότερα. Οι αρχές αυτές είναι συγκεκριμένα η καθολικότητα της επιβαρύνσεως και η ισότητα αυτής έναντι των βαρυνομένων, εξειδικευομένη με τον, κατ' αρχήν, βάσει ορισμένης φοροδοτικής ικανότητας, καθορισμό του φορολογικού βάρους, το οποίο, πάντως, επιβάλλεται επί συγκεκριμένης και εξ αντικειμένου οριζόμενης φορολογητέας ύλης, που μπορεί, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 78 παρ.1 του Συντάγματος, να είναι το εισόδημα, η περιουσία, οι δαπάνες ή οι συναλλαγές. δ) Από τις διατάξεις των παρ.1 και 5 του άρθρου 4 του Συντάγματος συνάγονται, προκειμένου περί επιβολής φορολογικών επιβαρύνσεων, οι αρχές της καθολικότητας του φόρου και της φορολογικής ισότητας, η δεύτερη δε αυτή εξειδικεύεται με τον καθορισμό του φορολογικού βάρους, σε κάθε περίπτωση, αναλόγως της φοροδοτικής ικανότητας εκάστου, κατά την εν λόγω, δηλαδή, συνταγματική αρχή, η επιβολή φόρου επιτρέπεται μόνον εάν και στον βαθμό που υφίσταται φοροδοτική ικανότητα. Η φοροδοτική ικανότητα αποτελεί ιδιότητα του υποκειμένου και συνίσταται, όπως αυτή η ίδια η λεκτική διατύπωση του όρου φανερώνει, στην δυνατότητα του συγκεκριμένου προσώπου να καταβάλει τον φόρο, χωρίς να θίγεται το ελάχιστο όριο αξιοπρεπούς, εν όψει του άρθρου 2 παρ.1 του Συντάγματος, διαβιώσεως του, προσδιορίζεται δε βάση κριτηρίων αντικειμενικών, αναγομένων στο εισόδημα ή στην περιουσία και υποκειμενικών, αναγομένων κυρίως στην προσωπική, οικογενειακή, κοινωνική κατάσταση, υγεία και ηλικία του φορολογουμένου (βλ. Πρακτικά Επιτροπών της Βουλής επί του

Συντάγματος, Συνεδρίαση της 28.1.1975, σελ. 396). Στο άρθρ. 78 παρ.1 του Συντάγματος καθορίζονται, κατά τρόπο περιοριστικό, τα στοιχεία, που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο φορολόγησης (εισόδημα, περιουσία, δαπάνες, συναλλαγές), με την έννοια ότι από τα στοιχεία αυτά και μόνον επιτρέπεται να συναχθεί, κατ' αρχή, φοροδοτική ικανότητα, αλλά και ότι στην πραγματική ύπαρξη της τελευταίας οφείλει, σε κάθε περίπτωση, να αποβλέπει ο κοινός νομοθέτης, κατά την επιβολή των κατ' ιδίαν φόρων, συνεκτιμώντας τις συγκεκριμένες εκάστοτε συνθήκες και χρησιμοποιώντας πρόσφορα προς τούτο κριτήρια. Η συνταγματική αυτή υποχρέωση αποτελεί όριο, στην άσκηση της νομοθετικής φορολογικής πολιτικής, η παράβαση του οποίου συνιστά αντικείμενο δικαστικής κρίσεως, κατά τον έλεγχο της συνταγματικότητας των νόμων. Η απορρέουσα δε από τις ανωτέρω συνταγματικές διατάξεις υποχρέωση του φορολογικού νομοθέτη να σέβεται τις αρχές της καθολικότητας και της ισότητας του φόρου και, ειδικότερα να τηρεί το κριτήριο της φοροδοτικής ικανότητας δεν αναιρείται στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η φορολογική επιβάρυνση δεν θεσπίζεται ως πάγια, μέλλουσα να ισχύσει επ' αόριστον, αλλά μόνον για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, χαρακτηριζόμενη ως "έκτακτη".

Εν προκειμένω, με το άρθρο 53 του ν. 4021/2011 επιβάλλεται φορολογική επιβάρυνση "στις ηλεκτροδοτούμενες για οικιστική ή εμπορική χρήση δομημένες επιφάνειες των ακινήτων που υπάγονται στο κατά το άρθρο 24 του ν. 2130/1993 τέλος ακίνητης περιουσίας (παρ.1). Η φορολογική αυτή επιβάρυνση, η οποία επιβάλλεται για τα έτη 2011 και 2012 (παρ.4), χαρακτηριζόμενη στον τίτλο του εν λόγω άρθρου ως "έκτακτη", υπολογίζεται βάσει του εμβαδού, της παλαιότητας και της τιμής ζώνης του ακινήτου (παρ.2) και βαρύνει τον κύριο ή επικαρπωτή αυτού (παρ.4). Περαιτέρω, στην παρ. 5 του ως άνω άρθρου προβλέπονται περιπτώσεις ακινήτων, τα οποία, εν όψει του προσώπου του ιδιοκτήτου ή/και της χρήσεως των, απαλλάσσονται του φόρου, ενώ στην παρ. 6 του άρθρου αυτού προβλέπονται, υπό προϋποθέσεις, η επιβολή μειωμένου συντελεστή στους πολύτεκνους και στους ανάπηρους και η απαλλαγή των μακροχρονίως ανέργων που είναι εγγεγραμμένοι στα μητρώα ανέργων του Ο.Α.Ε.Δ. (ή στα αντίστοιχα μητρώα ανέργων ναυτικών, τεχνικών τύπου και υπαλλήλων ημερησίων εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης), η λήψη, όμως, υπ' όψιν όλων των ως άνω κρισίμων για την βεβαίωση του επιμάχου φόρου παραμέτρων λαμβάνει χώραν -όπως συνάγεται από την παρ. 7 (στην οποία γίνεται λόγος και για επιστροφή του φόρου), μετά την κατά την παρ.8 βεβαίωση (εξατομίκευση) του φόρου που συντελείται με την εγγραφή στις μηχανογραφικές καταστάσεις που καταρτίζει η ΔΕΗ (και οι λοιποί εναλλακτικοί προμηθευτές ηλεκτρικού ρεύματος). Όμως, οπότε μόνα τα προεκτεθέντα τρία στοιχεία (εμβαδόν, παλαιότητα, τιμή ζώνης) του ακινήτου, βάσει των οποίων, κατά την παρ.8, γίνεται η βεβαίωση του φόρου με τις ανωτέρω μηχανογραφικές καταστάσεις, ασυνδέτως προς άλλα κριτήρια αντικειμενικά (προσδιοριστικά της αξίας ή/και της αποδόσεως των ακινήτων) και κυρίως, υποκειμενικά (εισοδηματικά, περιουσιακά, προσωπικής και οικογενειακής καταστάσεως), δεν αποδεικνύεται, ουδέ καν τεκμαίρεται κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, η ύπαρξη φοροδοτικής ικανότητας του κυρίου ή επικαρπωτού του ακινήτου και η έκταση της ικανότητας αυτής, η μη λήψη δε υπ' όψιν της φοροδοτικής ικανότητας των βαρυνομένων με τον επίμαχο φόρο προσώπων για την επιβολή αυτού συνιστά παραβίαση των ανωτέρω συνταγματικών διατάξεων, εν όψει μάλιστα και της, κατά τον χρόνο θεσπίσεως αυτού, ιδιαίτερως δυσμενούς οικονομικής συγκυρίας (συνεχούς μείωσης μισθών και συντάξεων και επιβολής αλληπαλλήλων φορολογικών βαρών επί εισοδημάτων και περιουσιών, όπως αυτά προσδιορίζονται ειδικότερα κατωτέρω). Περαιτέρω, ο προσδιορισμός του κύκλου των βαρυνομένων με τον φόρο αυτό προσώπων παρίσταται, εν όψει του εξαγγελόμενου σκοπού ("άμεση μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος"), αυθαίρετος, διότι οι επίμαχες ρυθμίσεις θίγουν τις, καθιερούμενες από τις ανωτέρω συνταγματικές διατάξεις, αρχές της καθολικότητας και της ισότητας του φόρου, αφού εισάγουν διαφορετική μεταχείριση, ανεπίδεκτη δικαιολογήσεως εν όψει του προαναφερθέντος σκοπού, μεταξύ, αφ' ενός μεν, των ως άνω

προσώπων (ιδιοκτητών ή επικαρπωτών δομημένων επιφανειών οικιστικής ή εμπορικής χρήσεως), τα οποία θεωρούνται ως έχοντα φοροδοτική ικανότητα, και, αφ' ετέρου των ιδιοκτητών ή επικαρπωτών άλλων, ενδεχομένως προσοδοφόρων, ακινήτων μη ηλεκτροδοτούμενων ή μη δομημένων ή ακινήτων βιομηχανικής, βιοτεχνικής, γεωργικής ή κτηνοτροφικής χρήσεως ή χωρών αθλητικών εγκαταστάσεων. Είναι επίσης, εκτός άλλων περιπτώσεων, ανεπίδεκτη δικαιολογήσεως, εν όψει του προεκτεθέντος σκοπού του νόμου, και η, κατά την παρ.6 του εν λόγω άρθρου, απαλλαγή από τον επίμαχο φόρο των ακινήτων, που ιδιοκατοικούνται αποκλειστικώς από μακροχρονίως ανέργους εγγεγραμμένους στα μητρώα του ΟΑΕΔ (ή στους σχετικούς καταλόγους ανέργων ναυτικών, τεχνικών τύπου και προσωπικού ημερησίων εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης), όχι δε και των ακινήτων, που ιδιοκατοικούνται από τους λοιπούς πράγματι, κατά κοινήν πείραν, μακροχρονίως ανέργους, των οποίων δεν προβλέπεται κατά νόμο η εγγραφή στα ανωτέρω μητρώα (λ.χ. των μακροχρονίως ανέργων που δεν είχαν απασχοληθεί ως μισθωτοί, αλλά ως ελεύθεροι επαγγελματίες). Εν όψει των ανωτέρω, όλως ενδεικτικώς επισημανθέντων, οι ρυθμίσεις του άρθρου 53 του ν. 4021/2011, αντίκειται στις διατάξεις των παρ. 1 και 5 του άρθρου 4 του Συντάγματος, τούτο δε ανεξαρτήτως αν οι ρυθμίσεις αυτές, ως επιβάλλουσες φορολογικές επιβαρύνσεις για περιορισμένο χρονικό διάστημα, μπορούν να χαρακτηρισθούν ως "έκτακτες". Σημειωτέον, άλλωστε, ότι ο επίμαχος φόρος δεν μπορεί να χαρακτηρισθεί ως "έκτακτος" υπό την έννοια του φόρου που επιβάλλεται για την αντιμετώπιση εκτάκτων και απροβλέπτων καταστάσεων (όπως λ.χ. φυσικών καταστροφών, θεομηνιών, πολεμικών γεγονότων) αφού το ίδιο το Σύνταγμα έχει ειδικές ρυθμίσεις για τις έκτακτες αυτές καταστάσεις και δεν επιτρέπεται η καταστρατήγησή του από τον κοινό νομοθέτη, δεδομένου ότι η θέσπισή του στις 3.10.2011, με άμεση ισχύ από της ημερομηνίας αυτής, χωρίς σχετική πρόβλεψη στον προϋπολογισμό του έτους 2011 (κατά παράβαση δηλαδή των παρ. 1, 2 και 4 του άρθρου 79 του Συντάγματος) αποσκοπεί, σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση της σχετικής τροπολογίας, στην πρόληψη των προβλημάτων (δημοσιονομικών ελλειμμάτων) που μέλλουν να προκύψουν από την εκτέλεση του προϋπολογισμού 2011 και του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015, ενώ, εξ άλλου, ο χαρακτηρισμός του, ως εκτάκτου, καταρρίπτεται και από το γεγονός ότι ο φόρος αυτός, όπως είναι κοινώς γνωστό, επιβλήθηκε και καθολόκληρη τη διάρκεια του 2013. Οι προαναφερθείσες και απορρέουσες από το άρθρο 4 παρ. 5 του Συντάγματος επιταγές προς τον κοινό νομοθέτη ισχύουν ακόμα και σε περιόδους οικονομικών κρίσεων κατά τις οποίες η Πολιτεία αναγκάζεται να λάβει έκτακτα οικονομικά μέτρα, τα οποία επιβάλλονται παραλλήλως με τους τακτικούς φόρους, για τη θεραπεία επιτακτικών αναγκών υπέρτερου εθνικού συμφέροντος και έχουν ως συνέπεια ιδιαίτερα επαχθείς επιβαρύνσεις για μεγάλες κατηγορίες πολιτών. Ειδικότερα, όπως προκύπτει από τις ρυθμίσεις και την αιτιολογική έκθεση του ν. 3833/2010 "Προστασία της εθνικής οικονομίας- Επείγοντα μέτρα για την αντιμετώπιση της δημοσιονομικής κρίσης" (ΦΕΚ Α' 40) η χώρα αντιμετωπίζει την τελευταία τριετία πρωτόγνωρες οικονομικές συνθήκες και την μεγαλύτερη δημοσιονομική κρίση των τελευταίων δεκαετιών η οποία απειλεί σοβαρά την εθνική οικονομία (βλ. την αιτιολογική έκθεση του νόμου και την απόφαση Ολομ. ΣτΕ 668/2012). Προς αντιμετώπιση των σοβαρών αυτών προβλημάτων ελήφθησαν ήδη μέτρα με τα οποία επιβλήθηκε έκτακτη εφάπαξ εισφορά στο εισόδημα φυσικών προσώπων (άρθρο 18 του ν. 3758/2009), μειώθηκαν οι μισθοί των υπηρετούντων στο δημόσιο τομέα (άρθρα 1 και 2 του ν. 3833/2010), αυξήθηκαν οι συντελεστές φόρου προστιθέμενης αξίας και διαφόρων ειδικών φόρων κατανάλωσης (άρθρα 12- 15 του ν. 3833/2010), επιβλήθηκε έκτακτη εφάπαξ εισφορά επί του εισοδήματος των φυσικών προσώπων οικονομικού έτους 2010 (άρθρο 5 του ν. 3833/2010), επιβλήθηκε ειδική εισφορά αλληλεγγύης στο ετήσιο συνολικό καθαρό εισόδημα άνω των 12.000 ευρώ των φυσικών προσώπων (άρθρο 29 του ν. 3986/2011), επιβλήθηκε έκτακτη εισφορά επί της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης που προκύπτει από την κυριότητα ή κατοχή επιβατικών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης (άρθρο 30 του ν. 3986/2011) και επιβλήθηκε ετήσιο τέλος επιτηδεύματος στους επιτηδευματίες και τους ασκούντες ελεύθερο επάγγελμα (άρθρο 31 του ν.

3986/2011). Κατόπιν αυτών των διαδοχικών φορολογικών και εισοδηματικών μέτρων είναι προφανές ότι οι έλληνες πολίτες έχουν ήδη υποστεί σοβαρότατες οικονομικές απώλειες οι οποίες, κατά τα δεδομένα της κοινής πείρας, επηρεάζουν ουσιαστικά το πραγματικό επίπεδο της φοροδοτικής τους ικανότητας. Εξάλλου, η επίδικη επιβάρυνση του ν. 4021/2011 αποτελεί φόρο που επιβάλλεται επί της ακίνητης περιουσίας των πολιτών, η οποία έχει ήδη υποστεί σοβαρή μείωση της αξίας της, κατά τα δεδομένα της κοινής πείρας, εφόσον η βαθύτατη οικονομική κρίση έχει ως συνέπεια τον δραματικό περιορισμό των αγοραπωλησιών των ακινήτων και την κλιμακούμενη αύξηση του αριθμού των ακινήτων που δεν προσπορίζουν εισόδημα στους ιδιοκτήτες τους. Από την αιτιολογική έκθεση του ν. 4021/2011 προκύπτει ότι ο νομοθέτης χρησιμοποίησε αποκλειστικά και μόνο γενικά αριθμητικά στοιχεία σχετικά με το σύνολο των ακινήτων και την αξία τους σε ολόκληρη την επικράτεια και αρκέσθηκε να προσδιορίσει το συνολικό ποσό που θα εισπράξει το κράτος από την επιβολή του φόρου. Με τα δεδομένα αυτά οι διατάξεις του άρθρου 53 του ν. 4021/2011 αντίκεινται στο άρθρο 4 παρ. 5 του Συντάγματος και 78 παρ.1 του Συντάγματος διότι επιβάλλουν ένα ακόμα φορολογικό βάρος στους Έλληνες πολίτες χωρίς να συνεκτιμάται διόλου, όπως προκύπτει από την αιτιολογική έκθεση του νόμου, τόσο για την επιβολή αυτού τούτου του φόρου όσο και για το ύψος του, η συνολική μέχρι σήμερα φορολογική τους επιβάρυνση, με την άθροιση τακτικών και εκτάκτων φορολογικών υποχρεώσεων, η οποία έχει δυσμενέστερες επιπτώσεις στη φοροδοτική ικανότητα και ως εκ τούτου στη διατήρηση ανεκτού βιοτικού επιπέδου για πολλές κατηγορίες πολιτών, που έχουν ήδη υποστεί σοβαρότατες οικονομικές απώλειες, λαμβανομένου μάλιστα υπόψη ότι για τον επίδικο φόρο δεν προβλέπεται απαλλαγή ούτε καν της πρώτης κατοικίας που αποτελεί, ιδίως εν μέσω βαθιάς οικονομικής κρίσης, αναγκαίο στοιχείο για την αξιοπρεπή διαβίωση του ανθρώπου και για την προστασία της οικογένειας, κατά τα άρθρα 2 παρ.1 και 21 του Συντάγματος, τα οποία, επίσης, παραβιάζονται από την επιβολή του επίδικου φόρου. Η επιβολή του φόρου αυτού επί της ακίνητης περιουσίας, όπως προκύπτει τόσο από την αιτιολογική έκθεση του νόμου, όσο και από τις ίδιες τις ρυθμίσεις του, υπαγορεύεται από την ανάγκη "άμεσης μείωσης του δημοσιονομικού ελλείμματος" και περιορίζεται μόνο στις "ηλεκτροδοτούμενες για οικιστική ή εμπορική χρήση δομημένες επιφάνειες" και αποβλέπει μόνο στην άμεση είσπραξη του οικείου ποσού, την οποία (είσπραξη) εξασφαλίζει ο εισπρακτικός μηχανισμός, δια μέσου των λογαριασμών κατανάλωσης ηλεκτρικού ρεύματος της ΔΕΗ. Ενισχυτικό επιχείρημα της κρίσεως ότι ο προβλεπόμενος από το άρθρο 53 του Ν. 4021/2011 φόρος παραβιάζει τις προαναφερθείσες διατάξεις του Συντάγματος είναι και το ότι η κατά το άρθρο 78 παρ. 1 του Συντάγματος επιβολή φόρου σε είδος περιουσίας από τυπικό νόμο προϋποθέτει αυτοτελές προσοδοφόρο, (έστω και κατά τεκμήριο), περιουσιακό αντικείμενο. Τέτοια στοιχεία δεν περιέχει το επίδικο ειδικό τέλος στα ηλεκτροδοτούμενα ακίνητα με οικιστική ή εμπορική χρήση το οποίο επιβλήθηκε με κριτήριο τη δυνατότητα ταχείας είσπραξης των σχετικών εσόδων καθόσον το εμβαδόν μιας ηλεκτροδοτούμενης επιφάνειας δεν αποτελεί είδος περιουσίας κατά την έννοια του άρθρου 78 παρ.1 του Συντάγματος, διότι δεν αποτελεί αυτοτελές προσοδοφόρο αντικείμενο ούτε καθίσταται τέτοιο από το είδος χρήσεως ή από το ότι διαθέτει ηλεκτρική παροχή. Η έλλειψη αυτή δεν δύναται να θεραπευθεί δια παραπομπής στο αντικείμενο του φόρου που προβλέπει το άρθρο 24 παρ. 1 του ν. 2130/1993 διότι πρόκειται για διαφορετικά αντικείμενο φόρου. Ειδικότερα, το τέλος υπέρ Ο.Τ.Α. (αρθρ. 24 παρ. 1 ν. 2130/1993), υπολογίζεται επί της αξίας της ακίνητης περιουσίας που βρίσκεται εντός της διοικητικής τους περιφέρειας α) στα πάσης φύσεως ακίνητα που βρίσκονται εκτός εγκεκριμένου σχεδίου πόλεως ή εντός ορίων οικισμών υφισταμένων προ του έτους 1923 και β) στα κάθε είδους κτίσματα που βρίσκονται εκτός εγκεκριμένου σχεδίου πόλεως ή εκτός ορίων οικισμών υφισταμένων προ του έτους 1923.

Σύμφωνα δε με την παραγρ.8 του άρθρου 24 του νόμου η βεβαίωση και είσπραξη του τέλους για τα ακίνητα, που έχουν μετρητή παροχής ηλεκτρικής ενέργειας της ΔΕΗ, γίνεται με βάση την

κατάσταση υπόχρεων, στην οποία αναγράφονται τα πλήρη στοιχεία (η αξία κάθε ακινήτου ανά μετρητή της ΔΕΗ κλπ.). Κατ' ακολουθία όλων των προαναφερθέντων, είναι προφανές ότι ο επιβληθείς με το άρθρο 53 του Ν. 4021/2011 φόρος ακίνητης περιουσίας επί των ηλεκτροδοτούμενων δομημένων επιφανειών αντίκειται στο Σύνταγμα και συγκεκριμένα στα άρθρ. 2 παρ. 1 και 4, 4 παρ.1 και 5, 20 παρ.1, 21 παρ.1 και 78 παρ.1 και 4 του Συντάγματος. ε) Εξάλλου, στο άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών (Ε.Σ.Δ.Α.), που κυρώθηκε μαζί με την Σύμβαση με το άρθρο πρώτο του ν.δ. 53/1974 (ΦΕΚ Α' 256) ορίζεται ότι "Παν Φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον δικαιούται σεβασμού της περιουσίας του. Ουδείς δύναται να στερηθή της ιδιοκτησίας αυτού ειμή δια λόγους δημοσίας ωφελείας και υπό τους προβλεπόμενους υπό του νόμου και των γενικών αρχών του διεθνούς δικαίου όρους. Αι προαναφερόμεναι διατάξεις δεν θίγουσι το δικαίωμα παντός Κράτους όπως θέση εν ισχυϊ νόμους ους ήθελε κρίνει αναγκαίον προς ρύθμισιν της χρήσεως αγαθών συμφώνως προς το δημόσιον συμφέρον ή προς εξασφάλισιν της καταβολής φάρων ή άλλων εισφορών ή προστίμων". Με τις διατάξεις αυτές με τις οποίες κατοχυρώνεται ο σεβασμός της περιουσίας του προσώπου, αναγνωρίζεται παράλληλα η εξουσία των Κρατών προς επιβολή φόρων και θέσπιση μέτρων προς εξασφάλιση της καταβολής τους. Τα Κράτη διαθέτουν ευρύτατη εξουσία ως προς τον προσδιορισμό των φάρων και τους τρόπους εισπράξεως τους κατ' εκτίμηση των πολιτικών, οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων τους. Όμως, εφ' όσον η επιβολή φορολογίας αποτελεί επέμβαση στην περιουσία του προσώπου, πρέπει η σχετική ρύθμιση να αποτελεί μια δίκαιη ισορροπία μεταξύ των απαιτήσεων του δημοσίου συμφέροντος και των επιταγών προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων υπό την έννοια της υπάρξεως αναλογίας μεταξύ χρησιμοποιούμενων μέσων και επιδιωκόμενων σκοπών. Ως εκ τούτου, επιβολή φορολογικής υποχρεώσεως που συνιστά υπερβολικό βάρος για τα πρόσωπα που βαρύνονται με αυτήν ή κλονίζει ριζικά την οικονομική τους κατάσταση αντίκειται στην διάταξη του άρθρου 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου (βλ ΕΔΔΑ απόφαση της 2.12.1985, ... κατά Σουηδίας, αριθμ. 11036/84, απόφαση της 14.12.1988, ... κατά Σουηδίας, αριθμ. 13013/87, απόφαση της 16.1.1995, ... κατά Ιταλίας, αριθμ. 15117/89). Η επιβολή του ένδικου φόρου, συνιστά πολλαπλή επί του αυτού αντικειμένου φορολόγηση και διπλή εντός του ιδίου έτους φορολόγηση, με δεδομένο τους προαναφερθέντες πολλαπλούς νέους φόρους, που έχουν επιβληθεί, σε συνάρτηση με την κατάργηση σειράς φοροαπαλλαγών. Το γεγονός αυτό, σε συνδυασμό, επίσης, με τις αλληπάλληλες μειώσεις μισθών και συντάξεων, αφενός, και παράλληλης διατήρησης των τιμών των αγαθών στα υψηλά (προ της οικονομικής κρίσεως) επίπεδα αφετέρου, καθώς και η αύξηση των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων, υπό καθεστώς υφέσεως της οικονομίας, η οποία στην πραγματικότητα συνεπάγεται μείωση των αντικειμενικών αξιών και κατ' ακολουθία μείωση και των προσόδων εκ των ακινήτων, έχουν ως αποτέλεσμα την μείωση της αγοραστικής δύναμης των πολιτών, σε σημείο μάλιστα που ένας σημαντικά μεγάλος αριθμός εξ αυτών να αδυνατούν να εξασφαλίσουν ακόμη και τα ελάχιστα όρια αξιοπρεπούς διαβίωσης και κατά λογική συνέπεια, να αδυνατούν να εκπληρώσουν τις φορολογικές τους υποχρεώσεις, καθώς και την επίδικη φορολόγηση, λόγω εξαντλήσεως της φοροδοτικής του ικανότητας. Καθίσταται, επομένως, προφανές ότι η επιβολή του επίδικου φόρου (ΕΕΤΗΔΕ) συνιστά υπερβολικό βάρος, για τη συντριπτική πλειοψηφία των προσώπων, που επιβαρύνονται με αυτόν και επίσης κλονίζει ριζικά την οικονομική τους κατάσταση και κατά συνέπεια αντίκειται στη διάταξη του άρθρου 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ.

Συνεπώς και το το δικάσαν δικαστήριο της ουσίας, με την αναιρεσιβαλλομένη απόφασή του, ως προς το ζήτημα της μη συμβατότητας με τις ως άνω διατάξεις του Συντάγματος και του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ, του επιβαλλομένου με το άρθρο 5 του Ν. 4021/2011 "Έκτακτου Ειδικού Τέλους Ηλεκτροδοτούμενων Δομημένων Επιφανειών" το οποίο, ως εκ τούτου, κατά την παρούσα (μειοψηφούσα) γνώμη, ορθά ερμήνευσε και εφήρμοσε τις προαναφερθείσες

διατάξεις και δεν υπέπεσε στην από το άρθρ. 559 αριθμ.1 ΚΠολΔ προβλεπόμενη πλημμέλεια και οι περί του αντιθέτου λόγοι αναίρεσης θα επρεπε να απορριφθούν ως αβάσιμοι κατά τούτο .

Περαιτέρω κατά την γνώμη τεσσάρων εκ των μελών του δικαστηρίου ήτοι της Προέδρου του Αρείου Πάγου των Αντιπροέδρων Γερασίμου Φουρλάνου και Ασπασίας Καρέλλου και της Αρεοπαγίτου Μαρίας Χυτήρογλου όσον αφορά την διαδικασία βεβαίωσης του άνω τέλους ισχύουν τα κάτωθι: Για την βεβαίωση και την είσπραξη του επιδικίου "τέλους" ορίζονται στις παραγράφους 8 και 9 του άρθρου 53 του ν. 4021/2011 τα εξής: "8. Η βεβαίωση του ειδικού τέλους συντελείται με την εγγραφή στις 17.9.2011 του ηλεκτροδοτούμενου ακινήτου στις μηχανογραφικές καταστάσεις της Δ.Ε.Η. και των λοιπών εναλλακτικών προμηθευτών ηλεκτρικού ρεύματος και ο κατάλογος αυτός αποτελεί τον τίτλο βεβαίωσης για το Ελληνικό Δημόσιο και τον αντίστοιχο χρηματικό κατάλογο των αρμόδιων Δ.Ο.Υ. Αρμόδιος προϊστάμενος Δ.Ο.Υ. είναι ο προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. φορολογίας εισοδήματος του κυρίου ή επικαρπωτή του ακινήτου κατά την ημερομηνία αρχικής έκδοσης του λογαριασμού της Δ.Ε.Η. και των εναλλακτικών προμηθευτών ηλεκτρικού ρεύματος κατ' έτος. Η βεβαίωση του τέλους από την αρμόδια Δ.Ο.Υ., αν δεν καταβληθεί το τέλος μέσω του λογαριασμού κατανάλωσης του ηλεκτρικού ρεύματος, διενεργείται μέσα σε προθεσμία τεσσάρων (4) μηνών από τη γνωστοποίηση που προβλέπεται στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 11, όπως ειδικότερα ορίζεται με τη υπουργική απόφαση που εκδίδεται κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 13 του παρόντος άρθρου. 9. Το ειδικό τέλος του παρόντος άρθρου συνεισπράττεται από τη Δ.Ε.Η. και τους εναλλακτικούς προμηθευτές ηλεκτρικού ρεύματος για το έτος 2011 σε δύο (2) ισόποσες δόσεις που εκδίδονται από αυτούς από τον Οκτώβριο του τρέχοντος έτους μέχρι τον Ιανουάριο του 2012". Όπως ρητώς ορίζεται στο πρώτο εδάφιο της παρ. 8 του άρθρου 53 του ν. 402/2011, η βεβαίωση επίμαχου φόρου, η εξατομίκευση δηλαδή της φορολογικής οφειλής με τον προσδιορισμό του ύψους του φόρου και του προσώπου του υποχρέου "συντελείται με την έγγραφη στις 17.9.2011 του ηλεκτροδοτούμενου ακινήτου στις μηχανογραφικές καταστάσεις της Δ.Ε.Η. και των λοιπών εναλλακτικών προμηθευτών ηλεκτρικού ρεύματος και ο κατάλογος αυτός αποτελεί τον τίτλο βεβαίωσης για το Ελληνικό Δημόσιο και τον αντίστοιχο χρηματικό κατάλογο των αρμόδιων Δ.Ο.Υ.". Από την διάταξη αυτή συνάγεται ότι - σε αντίθεση με το, επίσης εισπραττόμενο από την Δ.Ε.Η., τέλος ακίνητης περιουσίας του άρθρου 24 του ν. 2130/1993, του οποίου η βεβαίωση συντελείται με την εγγραφή του υπόχρεου, κατά την παρ. 8 του εν λόγω άρθρου, στον σχετικό κατάλογο που καταρτίζει ο οικείος Δήμος ή Κοινότητα - η βεβαίωση του επίμαχου φόρου συντελείται με την εγγραφή του ακινήτου στους καταλόγους που καταρτίζουν διάφορα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου και μάλιστα εμπορική ανώνυμη εταιρεία όπως η ΔΕΗ και οι λοιποί εναλλακτικοί προμηθευτές, η εγγραφή δε στους καταλόγους που καταρτίζουν τα εν λόγω νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου αποτελεί για το Ελληνικό Δημόσιο τον τίτλο βεβαίωσης του φόρου. Επομένως, με το σύστημα αυτό η βεβαίωση του φόρου, η εφαρμογή δηλαδή του φορολογικού νόμου σε συγκεκριμένη ατομική περίπτωση με τον προσδιορισμό του προσώπου του υπόχρεου και του ύψους της φορολογικής οφειλής, ανατίθεται σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου. Τούτο, όμως, αντίκειται στις διατάξεις των άρθρων 1 παρ. 3 και 26 του Συντάγματος, διότι η βεβαίωση του φόρου, έχουσα το ανωτέρω περιεχόμενο, αποτελεί βασική έκφραση της δημόσιας εξουσίας και της κυριαρχίας του Κράτους, οι οποίες, κατά τις εν λόγω συνταγματικές διατάξεις, ασκούνται αποκλειστικά από όργανο του Κράτους (ή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου) και όχι από ιδιώτες (βλ. Ολομ. ΣτΕ 1934/1988). Ειδικότερα δε, η βεβαίωση του φόρου, η οποία φέρει, κατ' εξοχή, τον χαρακτήρα πράξεως ασκήσεως του πυρήνα της δημόσιας εξουσίας, εκδίδεται αποκλειστικά από όργανα της εκτελεστικής εξουσίας (ή νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου), όπως επιβάλλει η καθιερούμενη από το άρθρο 26 του Συντάγματος αρχή της διακρίσεως των εξουσιών. Την παραβίαση, εν προκειμένω, των ανωτέρω συνταγματικών διατάξεων δεν είναι ικανή να άρει η πρόβλεψη, στην παρ. 7 του άρθρου 53 του ν. 4021/2011, της δυνατότητας ελέγχου, από όργανα της κρατικής διοικήσεως, της γενομένης από τα ως άνω νομικά πρόσωπα

ιδιωτικού δικαίου βεβαιώσεως του φόρου, και τούτο α) διότι κρίσιμο εν προκειμένω ζήτημα είναι η αρμοδιότητα ως προς την βεβαίωση του φόρου και όχι ως προς τον επακολουθούσα έλεγχο αυτής, β) διότι ο έλεγχος αυτός δεν χωρεί σε κάθε περίπτωση, αλλά αφορά μόνο στις, κατά την παρ. 6 του ως άνω άρθρου 53, περιορισμένες περιπτώσεις εφαρμογής μειωμένου συντελεστή ή απαλλαγής προϋποθέτει δε αίτηση του ενδιαφερομένου. Με τον έλεγχο, άλλωστε, αυτόν παρέχεται -μετά την βεβαίωση, με τους καταρτιζόμενους από την Δ.Ε.Η. (και τους λοιπούς εναλλακτικούς προμηθευτές) καταλόγους, του επίμαχου φόρου βάσει του εμβαδού, της παλαιότητας και της τιμής ζώνης του ακινήτου - η δυνατότητα ανατροπής της εν λόγω βεβαιώσεως δια της εκ των υστέρων λήψεως υπ' όψιν των, κατά την παρ. 6 υποκειμενικών κριτηρίων φοροδοτικής ικανότητας που συνεπάγονται μείωση της φορολογικής επιβαρύνσεως ή απαλλαγή από αυτήν προκειμένου, μεταξύ άλλων, να επιστραφεί "επιπλέον τέλος που τυχόν καταβλήθηκε" (βλ. παρ.7 του άρθρου 53). Η πρόβλεψη, όμως, της ανωτέρω δυνατότητας αντίκειται στην αρχή της οριστικότητας της προσδιοριστικής του φόρου πράξεως που εμπεριέχεται στον κανόνα της βεβαιότητας του φόρου, ο οποίος αποτελεί ειδικότερη έκφραση της, καθιερωμένης με το άρθρο 78 παρ. 1 και 4 του Συντάγματος, αρχής της νομιμότητας του φόρου. Τέλος, η προπεριγραφείσα παραβίαση των άρθρων 1 παρ. 3 και 26 του Συντάγματος δεν αίρεται από την, προβλεπόμενη στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 8 του άρθρου 53 του ν. 4021/2011, δυνατότητα εκ νέου βεβαιώσεως του επίμαχου φόρου από την αρμόδια Δ.Ο.Υ., αφού η νέα αυτή βεβαίωση τελεί υπό την αίρεση της μη καταβολής αυτού μέσω του λογαριασμού καταναλώσεως ηλεκτρικού ρεύματος. Ούτε, εξ άλλου, δύναται να θεωρηθεί ότι, αν όχι οι λοιποί προμηθευτές τουλάχιστον η Δ.Ε.Η. έχει ως προς την αρμοδιότητα βεβαιώσεως του επίμαχου φόρου διφυή χαρακτήρα. Και τούτο διότι ο διφυής χαρακτήρας, ως νομική έννοια αναγκαία για τη διασφάλιση του κρατούντος οργανικού κριτηρίου, προϋποθέτει νομικό πρόσωπο με ένδυμα μεν ιδιωτικού δικαίου, πλην όμως λειτουργούντος όχι με κερδοσκοπικό σκοπό αλλά προς το δημόσιο συμφέρον και υπαγόμενο, χάριν τούτου, σε ειδικό καθεστώς δημοσίου δικαίου, ήτοι με προνόμια και υποχρεώσεις ασυμβίβαστα προς τις αρχές και απαιτήσεις του ελευθέρου ανταγωνισμού, στις οποίες υπάγεται πλέον η Δ.Ε.Η. σύμφωνα με την κοινοτική έννομη τάξη. Εξ άλλου, το γεγονός ότι το Δημόσιο, σε περίπτωση μη καταβολής του, επίμαχου τέλους μέσω του λογαριασμού ηλεκτρικού ρεύματος, διατηρεί, σύμφωνα με την παράγραφο 8 του άρθρου 53, αρμοδιότητα "βεβαιώσεως" και εισπράξεως αυτού συμφωνά με τον ΚΕΔΕ, δεν αίρει την αντίθεση του συστήματος του νόμου προς τις προπαρατεθείσες συνταγματικές διατάξεις. Και τούτο διότι η ως άνω "βεβαίωση" εντάσσεται πράγματι είτε στη διαδικασία τροποποιήσεως της αρχικής καταλογιστικής πράξεως (περιπτώσεις απαλλαγών, μειώσεων κλπ.) είτε στη διαδικασία αναγκαστικής εκτελέσεως αυτής, η οποία, όμως, προϋποθέτει μη συμμόρφωση του οφειλέτου προς την ήδη γεννηθείσα με την εγγραφή του στους καταλόγους της Δ.Ε.Η. φορολογική υποχρέωση αυτού. Τέλος, είναι διαφορετικό το ζήτημα της ανάθεσης της εισπράξης φόρων και τελών, δημοσίων και δημοτικών σε μη κρατικά όργανα (Τράπεζες, Ελληνικά Ταχυδρομεία κλπ., έναντι ανταλλάγματος), η οποία δεν αντίκειται στην αρχή της διάκρισης των εξουσιών, διότι, στην τελευταία αυτή περίπτωση, τα ως άνω όργανα περιορίζονται μόνο στην απλή εισπράξη των ήδη βεβαιωμένων φόρων και τελών.

Συνεπώς και το το δικάσαν δικαστήριο της ουσίας, με την αναιρεσιβαλλομένη απόφασή του, ως προς το ζήτημα της μη συμβατότητας κατά τούτο (ήτοι της διαδικασίας βεβαίωσης) με τις ως άνω διατάξεις του Συντάγματος, του επιβαλλομένου με το άρθρο 5 του Ν. 4021/2011 "Εκτακτου Ειδικού Τέλους Ηλεκτροδοτούμένων Δομημένων Επιφανειών" το οποίο, ως εκ τούτου, κατά την παρούσα (μειοψηφούσα) γνώμη, ορθά ερμήνευσε και εφήρμοσε τις προαναφερθείσες διατάξεις και δεν υπέπεσε στην από το άρθ. 559 αριθμ.1 ΚΠολΔ προβλεπόμενη πλημμέλεια και οι περί του αντιθέτου λόγοι αναίρεσης θα έπρεπε να απορριφθούν ως αβάσιμοι κατά τούτο. Περαιτέρω, εφόσον ο Άρειος Πάγος κατ' άρθρο 581 παρ. 2 ΚΠολΔ κρίνει δεσμευτικά για το δικαστήριο της

παραπομπής, ότι η αγωγή δεν είναι νόμιμη κατά τα κεφάλαια αυτά, από δε την άνω υπ' αριθ. 293/2014 παραπεμπτική απόφαση του Δ' Πολιτικού Τμήματος απερρίφθησαν οι λοιποί τρεις λόγοι αναιρέσεως του Δημοσίου, δεν υπάρχει έδαφος "περαιτέρω εκδικάσεως" της υποθέσεως κατ' άρθρο 580 παρ. 3 και 4 ΚΠολΔ. Γι' αυτό παρέλκει η παραπομπή της στο Δικαστήριο της ουσίας και για λόγους οικονομίας της δίκης επιβάλλεται η απόρριψη των ως άνω αγωγικών κεφαλαίων από τον Άρειο Πάγο (Ολ ΑΠ 25/2001) Σημειώνεται ότι, στο αναιρετήριο του Δημοσίου εισάγονται αιτήματα καθολικής αναιρέσεως της αναιρεσιβαλλομένης και απορρίψεως της αγωγής, δεν πλήττεται όμως με κάποιον εκ των παραπεμφθέντων στην Ολομέλεια δύο λόγων αναιρέσεως, (με τους οποίους πλήττεται μόνον η συμβατότητα του επιβαλλομένου με το άρθρο 53 του ν. 4021/2011 Ε.Ε.Τ.Η.Δ.Ε. προς τις διατάξεις του Συντάγματος και του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ) και η παραδοχή της αναιρεσιβαλλομένης περί αντισυνταγματικότητας της διατάξεως της παρ. 11 του άρθρου 53 του ν. 4021/2011, κατά την οποία σε περίπτωση μη καταβολής του Ε.Ε.Τ.Η.Δ.Ε., ο πάροχος διακόπτει την παροχή του ηλεκτρικού ρεύματος, διάταξη η οποία (όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο πέμπτο παρ. 4α του ν. 4047/2012: ΦΕΚ Α 31/23.2.2012), πάντως, καταργήθηκε ήδη, ως προς την διάταξη του πρώτου εδαφίου, με την παρ. 1 του άρθρου 19 του ν. 4110/2013, (ΦΕΚ Α 17/23.1.2013).

Ειδικότερα δεν πλήττονται με λόγο αναιρέσεως εκ των παραπεμφθέντων στην Ολομέλεια, οι παραδοχές της αναιρεσιβαλλομένης ότι στο πλαίσιο της συνταγματικής αρχής της αναλογικότητας, δεν επιτρέπεται, επέμβαση του νομοθέτη σε όρους συνεστημένης συμβάσεως, όταν η επέμβαση αυτή δεν αποσκοπεί στην άρση επιβλαβών για το δημόσιο συμφέρον συνεπειών της συμβάσεως, αλλά αποβλέπει σε σκοπό ξένο προς το αντικείμενο αυτής και ότι, η προβλεπόμενη στην παράγραφο 11 του άρθρου 53 του ν. 4021/2011 δυνατότητα διακοπής της παροχής του ηλεκτρικού ρεύματος σε καταναλωτή, ο οποίος δεν καταβάλλει, το οφειλόμενο από αυτόν τέλος, ενώ προσφέρεται στην καταβολή του αντιτίμου του λογαριασμού καταναλώσεως ηλεκτρικού ρεύματος, αποτελεί συνταγματικώς ανεπίτρεπτη επέμβαση στην συμβατική σχέση μεταξύ του καταναλωτή και του προμηθευτή ηλεκτρικού ρεύματος και προσβολή του δικαιώματος του καταναλωτή για ελεύθερη απόλαυση των απορροεόντων από την σχετική σύμβαση προμηθείας δικαιωμάτων του κατά παραβίαση του άρθρου 5 παρ. 1 του Συντάγματος που ορίζει ότι "Καθένας έχει δικαίωμα να αναπτύσσει ελεύθερα την προσωπικότητά του και να συμμετέχει στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της Χώρας, εφόσον δεν προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων και δεν παραβιάζει το Σύνταγμα ή τα χρηστά ήθη" που κατοχυρώνει, ως ατομικό δικαίωμα την οικονομική ελευθερία. Τέλος, πρέπει να συμπηφισθεί εν όλω μεταξύ των αντιμωλία δικαζομένων διαδίκων, η δικαστική δαπάνη, λόγω του δυσερμηνεύτου των διατάξεων, κατά τα άρθρ. 179, 183 του ΚΠολΔ, καθ' όσον η εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 746 του ΚΠολΔ, κατά την οποία επί εκουσίας δικαιοδοσίας: "Τα έξοδα επιβάλλονται σε βάρος του αιτούντος εφόσον η αίτηση έχει υποβληθεί για το συμφέρον του, αλλιώς σε βάρος εκείνου προς το συμφέρον του οποίου έχει υποβληθεί. Τα έξοδα μπορεί να επιβληθούν όλα ή κατά ένα μέρος σε βάρος του υπαιτίου για τη διεξαγωγή της δίκης" προϋποθέτει εκδίκαση αιτήσεως, που υποβάλλεται κατά τον ΚΠολΔ και όχι, όπως στην προκειμένη περίπτωση, συλλογικής αγωγής που εκδικάζεται, κατ' αντιδικίαν, κατά την διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει ερήμην της καθής η κλήση Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία "....." και με διακριτικό τίτλο "...", που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

Κηρύσσει απαράδεκτη τη συζήτηση ως προς τους εκ των εναγόντων - αναιρεσιβλήτων: 1) Το Πρωτοβάθμιο Σωματείο Ένωσης Καταναλωτών με την επωνυμία "... " που εδρεύει στον Πειραιά και εκπροσωπείται νόμιμα, 2) Το Πρωτοβάθμιο Σωματείο Ένωσης Καταναλωτών με την επωνυμία ".....", που εδρεύει στον Πειραιά και εκπροσωπείται νόμιμα.

Κηρύσσει απαράδεκτη τη συζήτηση ως προς την καθής η κλήση Ανώνυμη Εταιρεία με την επωνυμία "....." και με διακριτικό τίτλο ".....".

Απορρίπτει ως απαράδεκτη την υπέρ των αναιρεσιβλήτων πρόσθετη παρέμβαση της Ολομελείας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος και την πρόσθετη παρέμβαση του Γ. Κ. και της ενώσεως προσώπων με την επωνυμία "... " που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα.

Απορρίπτει κατ' ουσίαν την υπέρ των αναιρεσιβλήτων πρόσθετη παρέμβαση του Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) με την επωνυμία "ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ" που εδρεύει στην ... και εκπροσωπείται νόμιμα.

Αναιρεί εν μέρει, ως προς τους ενάγοντες 1. Το Δευτεροβάθμιο Καταναλωτικό Σωματείο με την επωνυμία ".....", που εδρεύει στην ... και εκπροσωπείται νόμιμα, 2. Το Πρωτοβάθμιο Σωματείο Ένωσης Καταναλωτών με την επωνυμία "....." που εδρεύει στα ... και εκπροσωπείται νόμιμα, και 3. Το Πρωτοβάθμιο Σωματείο Ένωσης Καταναλωτών με την επωνυμία "....." που εδρεύει στο ... και εκπροσωπείται νόμιμα, την υπ' αριθ. 1101/2012 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και δη ως προς τα λοιπά κεφάλαιά της, εκτός από το κεφάλαιό της περί απαγορεύσεως να προβαίνει η εναγομένη στη διακοπή της παροχής ηλεκτρικού ρεύματος σε περίπτωση μη πληρωμής και του Ε.Ε.Τ.Η.Δ.Ε. και εκτός από το κεφάλαιό της που δέχεται ότι η εναγομένη οφείλει να δέχεται την καταβολή από τους καταναλωτές του αντιτίμου του λογαριασμού που εκδίδει, αφαιρουμένου του ποσού του ως άνω τέλους Ε.Ε.Τ.Η.Δ.Ε.

Απορρίπτει ως προς τα αναιρεθέντα κεφάλαια αυτά την αγωγή, ως προς τους αμέσως ανωτέρω ενάγοντες.

Συμφηφίζει εν όλω μεταξύ των αντιμωλία δικαζομένων διαδίκων, την δικαστική δαπάνη.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα, στις 10 Μαρτίου 2016.

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στις 30 Ιουνίου 2016.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Α.Σ.